

20ste JAARGANG, NR. 384
17 OKTOBER 2022

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

5 JAZZ OP PAPIER

6 JAZZ OP DE PLAAT

I Compagni, Brabants Jazz Orkest,
Gerlo Hesselink, Emiel Verneert e.a.

14 JAZZ OP HET PODIUM

Tico Pierhagen, Van Gelder Quartet,
Bill Charlap, Mark Lotz e.a.

EN VERDER (ONDER MEER):

25 Vijf drumgrootheden (Erik M. Frans)

30 Europe Jazz Media Chart Oktober

19 JAAR JAZZFLITS

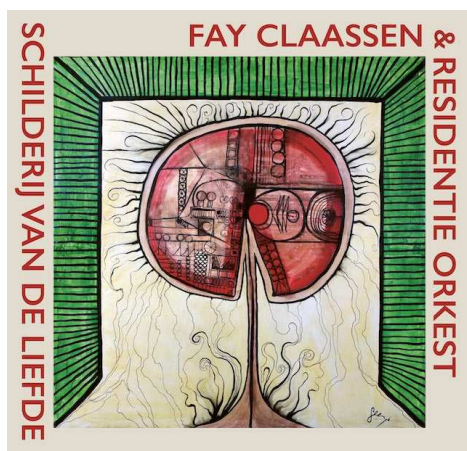
01 09 2003 - 01 09 2022

NR 385 KOMT 31 OKTOBER UIT

BERICHTEN

Fay Claassen betoont met zelfgeschreven lied eer aan haar vader

Half september is op single een Nederlandstalig nummer verschenen van zangeres Fay Claassen met het Haagse Residentie Orkest. Het door Claassen zelf geschreven stuk heet 'Schilderij van de liefde' en is een eerbetoon aan haar vader Ger van de Geer. Die heeft al tien jaar de ziekte van Alzheimer en verblijft sinds 2019 in een verpleegtehuis. Claassen maakt intuïtief contact met hem via muziek en kunst - haar vader was schilder - en door samen met hem te wandelen, zo vertelt ze op haar website. Het nummer is live opgenomen in het Haagse podium PAARD in samenwerking met Alzheimer Nederland.

Bekijk hier de video van het nummer:
<https://bit.ly/3MeSUNz>

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDE 2003

De formatie Sons of Kemet tijdens Le Guess Who? 2021.
(Foto: Jelmer de Haas)

UTRECHTS FESTIVAL LE GUESS WHO? KRIJGT PRIJS VAN EUROPE JAZZ NETWORK

Het Utrechtse festival Le Guess Who? is bekroond met de elfde EJA Award for Adventurous Programming. 'For its celebration of sound without barriers', aldus de jury. Deze Europese prijs wordt jaarlijks uitgereikt door het Europe Jazz Network (EJA).

Bij het netwerk zijn ruim 170 organisaties uit 34 landen aangesloten. Van elk lid mag een vertegenwoordiger een festival, club of podium nomineren dat erin slaagt 'een visionaire en fascinerende programmering' te maken. Uit negentien nominaties kiest vervolgens een professionele jury de winnaar van de Award. Dit jaar was Nederland in de vijfkoppige jury vertegenwoordigd door Marieke Meischke van het Eindhovense festival So What's Next?. Ook pianist Kaja Draksler en Nadin Deventer van het Jazzfest Berlin, de winnaar van 2021, mochten meebeslissen. Le Guess Who? is geen puur jazzfestival, maar dat vond de jury juist een aanbeveling: "The fact that Le Guess ...vervolg op de volgende pagina linksboven

vervolg EJN Award pagina 1

Who? does not claim to have a specific jazz aesthetic and features a very open program was a decisive factor in the jury's decision. The highly eclectic, musical event is a true playground for explorers of new artists and music". De EJN Award for Adventurous Programming wordt sinds 2012 uitgereikt. Eerdere winnaars waren onder meer JazzFest Sarajevo (2019), Jazz Festival Ljubljana (2018), Moers Festival (2015) en het Bimhuis in Amsterdam (2013). De editie 2022 van Le Guess Who? is van 10 tot en met 13 november in Utrecht.

Jan Verweij overleden

Mondharmonicaspeler Jan Verweij is 30 september in zijn woonplaats Maarsse en overleden. Verweij was 86 jaar oud en al een jaar terminaal ziek. Verweij was autodidact. "Dankzij zijn goed ontwikkelde technische vaardigheden is hij in staat om zijn eigenzinnige, harmonische en melodische opvattingen in gedurfde solo's naar voren te laten komen", schreef jazzrecensent Jan Rensen ooit over hem. Verweij maakte ook over onze landsgrenzen naam. Hij trad in de VS op met onder anderen pianist Hod O'Brien, maar hij stond eveneens in Kopenhagen, Frankfurt, Brussel en Hamburg op het podium. Jan Verweij was tevens bekend als samensteller van het radioprogramma 'Holland Jazz' op de Concertzender. Dat programma met Nederlandse jazz op cd verzorgde hij gedurende zestien jaar eens in de veertien dagen voor de Concertzender. Op 17 september jl. nam hij afscheid van de luisteraars en liet hij voor het eerst in al die jaren louter eigen werk horen, te weten stukken van zijn albums 'Standards & Other Pieces' (2010), The Miles Davis Projects (1996), Jan Verweij Plays Thelonious Monk (2006) en 'You Must Believe In Spring' (1992).

Leidse reeks Jazz on Sunday stopt

Na 45 jaar stopt de Leidse concertreeks Jazz on Sunday. Het gordijn valt op 6 november met een optreden van saxofonist Wouter Kiers. "We wisten het al een tijdje, maar de club is niet meer (financieel) levensvatbaar", zo meldt het bestuur. Jazz on Sunday zag in de vorige eeuw het levenslicht op initiatief van de Leidenaren Henny Kwik en Frans Montanus. In het huidige bestuur twee nazaten van een van de oprichters: Trudy Kwik en Marja Kwik. De laatste jaren vonden de gratis toegankelijke concerten plaats in Grandcafé de Burcht.

Fay Claassen met haar vierde Edison. (Foto: Nienke de Groot)

Op 6 oktober zijn in het AFAS Theater in Leusden de Edisons Jazz 2022 uitgereikt. Zangeres **Fay Claassen** kreeg voor de vierde keer in haar carrière een Edison. Deze keer werd haar cd-box 'Fay Live' categorie 'Het Document' bekroond. De box bevat concertopnames uit haar loopbaan van 25 jaar. De Edisons werden overhandigd door presentatrice Monique Klemann. Ook onder anderen zangeres Janne Schra en trompettist Jan van Duikeren kregen van haar een beeldje (zie voor een volledig overzicht van de Edisonwinnaars Jazzflits 383).

Louis Armstrong in 1947. (Foto: William P. Gottlieb)

Louis Armstrong Museum gaat collages restaureren

Het Louis Armstrong House Museum in New York heeft een subsidie van 137.500 dollar ontvangen uit het federale fonds Save America's Treasures. Het bedrag zal worden gebruikt om 77 collages te restaureren die trompettist Armstrong maakte van foto's, krantenknipsels, correspondentie en andere zaken die voorhanden waren in zijn huis in Queens (hetzelfde pand waarin het House Museum is gevestigd). Armstrong was een fervent collagemaker. Het museum bezit er in totaal zevenhonderd. De collages zijn veelgevraagd door onderzoekers of organisaties die een tentoonstelling aan **Louis Armstrong** willen wijden.

Documentaire over Ron Carter eind oktober in première

'Finding the right notes', een documentaire over Ron Carter, gaat 21 oktober in de VS in première op de publieke zender PBS. De film volgt de loopbaan van de nu 85-jarige bassist en werd van 2014 tot 2021 door regisseur Peter Schnall gemaakt. Schnall sprak onder anderen met toetsenist Herbie Hancock en saxofonist Sonny Rollins. Carter zelf wordt in de film geïnterviewd door Jon Batiste. De soundtrack met niet eerder uitgebracht materiaal verschijnt bij In & Out Records. Carter is op de plaat te horen met bijvoorbeeld de WDR Big Band, de gitaristen Bill Frisell en Russell Malone, en Jon Batiste. De documentaire zelf zal ook op dvd verschijnen en bij streamingdiensten te zien zijn.

Bekijk hier de trailer van de film:

<https://to.pbs.org/3CR3a2T>

Nieuwe cd Noah Preminger was idee van overleden Criss Cross-oprichter

Op zijn recentelijk verschenen Criss Cross-album 'Sky Continuous' speelt tensaxofonist Noah Preminger samen met bassist Kim Cass en drummer Bill Stewart. Het idee hiervoor kwam van labeloprichter Gerry Teekens, die in 2019 overleed. Preminger: "Before Gerry died, we were talking about doing another record together, and he said, 'You would sound great with Bill Stewart. Have you ever played with him?' I said, 'No, but I really enjoy his playing and that would be nice.' So he said, 'Why don't we do a trio record with Bill and Kim Cass?' He knew that I loved Kim's playing." Toen duidelijk werd dat zoon Jerry Teekens het label zou voortzetten, vertelde Preminger hem over het idee van zijn vader. Het resultaat ligt sinds september van dit jaar in de winkel. Noah Preminger maakte eerder al twee cd's voor het label uit Enschede.

RUIM DUIZEND BEZOEKERS TIJDENS EERSTE WEEK HEROPENDE HNITA JAZZ CLUB

Philip Catherine Trio tijdens de heropeningsavond (24 september). Zijn optreden werd rechtstreeks uitgezonden op de Vlaamse publieke omroep Klara. (Foto: Dirk Wouters)

Na een vier jaar durende renovatie van de Hnita Hoeve heropende op 24 september in Heist-op-den-Berg (B) de Hnita Jazz Club. Al meteen de eerste week passeerden ruim duizend bezoekers de kassa. Zij kregen concerten van het Philip Catherine Trio, DAAN Simple, Nine And 1/2 & All Prize Muskies en Dans Dans voorgeschoteld (stuk voor stuk uitverkocht). De freejazzpioniers van het Boundless Trio + Cel Overberghe sloten de concertreeks vanwege de heropening af.

De openingsweek gaf een goed beeld van de wijze van programmeren van de heropende club. Hnita-voorzitter Peter Anthonissen (zoon van oprichter Juul Anthonissen): "We bestreken een breed spectrum binnen het jazzgenre en kleurden even graag buiten de lijntjes." De gerenoveerde zaal kon op heel wat positieve reacties rekenen. "Met al die verschillende bands hebben we alle mogelijkheden van de zaal afgetast", zegt Bert Van Roy, geluidstechnicus van de Hoeve, "de akoestiek is minstens even goed als vroeger." Veel bezoekers voelden zich in de vernieuwde zaal en het café snel thuis. "Een teken dat we de renovatie geslaagd mogen noemen", vindt Hnita-bestuurslid Gert De Bie. "Mensen zijn onder de indruk, maar vertellen vooral dat de ziel van de club bewaard bleef." De Hnita Jazzclub werd in 1955 opgericht en ontving in de loop der jaren jazzgroten als trompettist Chet Baker, saxofonist Dexter Gordon, trompettist Freddie Hubbard, pianist Bill Evans en bassist Charles Mingus. Meer dan duizend concerten vonden in de club plaats, sinds 1983 in de Hnita Hoeve. In 2018 werd door een honderdtal particulieren de CV Hnita Jazz Club opgericht.

Enrico Rava behandeld voor longkanker

Trompettist Enrico Rava (83) is eind 2021 behandeld voor longkanker, vertelt hij in het nieuwste nummer van het Amerikaanse blad Jazztimes. De tumor werd al in een vroeg stadium ontdekt. Rava: "It was very small, so they removed it and everything is clean. I didn't have to go to therapy or anything". Vlak na zijn vertrek uit het ziekenhuis meldde hij zich in Zwitserland voor de opname van een album met pianist Fred Hersch: 'The Song Is You'. Dit album verscheen vorige maand bij ECM. Deze release vormde de aanleiding voor zijn ontboezeming.

'Real book' voor Belgisch Limburg in de maak

In navolging van het in 2019 verschenen 'The Real Book Limburg Edition vol. 1', wordt momenteel gewerkt aan eenzelfde boek met werk van componisten uit Belgisch Limburg. Het initiatief voor de editie Nederlands Limburg werd destijds genomen door bassist Jo Dideren. Hij stelde het boek met Limburgse composities samen met trombonist Tim Daemen en de Stichting Jazz Maastricht. Motives For Jazz en andermaal de Stichting Jazz Maastricht hebben het initiatief tot een versie voor Belgisch Limburg genomen. Tot midden oktober kon werk worden aangeleverd. Op basis daarvan wordt het boek de komende tijd samengesteld.

Rob en Sebastiaan van Bavel spelen op nieuw album 'quatre mains'

De pianisten Rob en Sebastiaan van Bavel (vader en zoon) bespelen op hun nieuwe album de piano vierhandig. Het repertoire op de plaat, 'Quatre Mains' getiteld, bestaat uit suites van Gabriel Fauré en Maurice Ravel, en een suite van de hand van Sebastiaan van Bavel. De suites van de Franse componisten zijn gekozen om hun harmonisch nauwe relatie met de jazz vanwege de septiem harmonie. Die is uitgevonden door Russische componisten en uitgewerkt door hun Franse collega's. De favoriete pianisten van de Van Bavel's (Bill Evans, Herbie Hancock, Chick Corea, Keith Jarrett) zijn er sterk door beïnvloed. Sebastiaan van Bavel: "Vier handen achter een vleugel komt in jazz zelden voor aangezien we als jazzpianisten vooral improviseren aan het rechterdeel van het klavier. We soleren niet in het basgebied, niet in het harmonische gebied in het mid-laag. In de klassieke muziek zijn de 'stemmen' verdeeld over die ene vleugel. Dit is de grote uitdaging die wij hebben geprobeerd te kraken." In 2016 maakten vader en zoon al een gezamenlijk album, 'Like Father, Like Son', maar daarop bespeelde ieder zijn eigen vleugel.

OVERLEDEN

Pharoah Sanders op Jazz Middelheim 2016. (Foto: Tom Beetz)

Ronnie Cuber, 9 oktober 2022 (80)

Amerikaanse baritonsaxofonist. Speelde in bigbands van Maynard Ferguson, Woody Herman, de Mingus Big band, het Lee Konitz Nonette, in combinaties met gitarist George Benson en andere baritonsaxofonisten als Gary Smulyan en Nick Brignola. Opnamen met Rein de Graaff en het Metropole Orkest.

Pharoah Sanders, 24 september 2022 (81)

Amerikaanse tenorsaxofonist. Kwam uit de rhythm-and-blueshoek, sloot zich aan bij de free jazz. Wierp zich, net als saxofonist Archie Shepp, na zijn 'wilde' periode op het spelen van oude ballads. Nog altijd was er een publiek voor zijn spel, maar volgens de Engelse criticus Richard Cook is het de vraag of hij het zover geschopt had, als John Coltrane hem in het begin niet onder zijn hoede had genomen

Trevor Tomkins, 9 september 2022 (81)

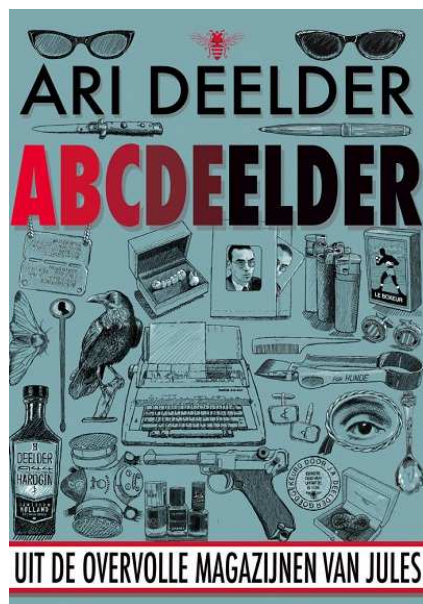
Drukbezette Britse drummer. Van 1963-1969 bij het Don Rendell-Ian Carr Quintet, speelde met de top van de Britse jazz scene: Michael Garrick, Mike Westbrook, Dick Morrissey, New Jazz Orchestra, Barbara Thompson, Tony Coe en vele anderen. Daarnaast begeleiding van Amerikaanse gasten en belangrijke bijdragen in het muziekonderwijs.

Isao Suzuki, 8 maart 2022 (89)

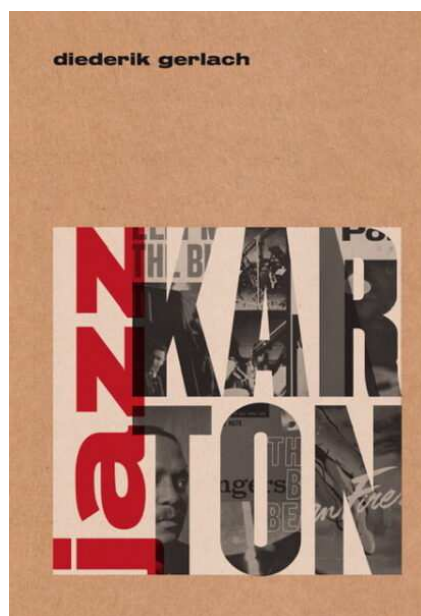
Japane bassist, geboren 1933 (en niet 1946, zoals in de New Grove). Van 1969-1971 naar New York, speelde daar met de 'grotten'. Terug in Japan werkte hij met Kenny Burrell en Mal Waldron. Ook eigen groepen. Niet te verwarren met Yoshio (Chin) Suzuki, geboren 1946, ook bassist en met een soortgelijke carrière. (jjm)

JAZZ OP PAPIER

DEELDER EN DIEDERIK

Ari Deelder.
ABCDeelder : uit
de overvolle magazijnen van Jules
 Rotterdam : De Bezige Bij, 2022
 160 pag. ; 22x16 cm.
 ISBN 978-94-031-7041-1 pbk
 Prijs 23 euro

Diederik Gerlach.
Jazzkarton
 [Leiden] : Fragment, 2021
 55 pag. ; 22x15 cm.
 ISBN 978-90-9035082-0 ing.,
 omslag met flap
 Prijs 22,50 euro; oplage: 150 ex.

'Laden ledigen' noemde L. Th. Lehmann een van zijn bundels. En dat is precies wat ook Ari, de dochter van Jules Deelder, met de nalatenschap van haar vader heeft gedaan. Haar boekje, dat een aanzet is tot haar latere biografie, kan gezien worden als een uitstalling van de spullen die hij om zich heen had verzameld. Het begint al met het uitmesten van zijn bureau; alles wordt stuk voor stuk naast elkaar uitgetekend, genummerd en van commentaar voorzien. De daar genoemde 'single-adapter' noemden wij vroeger een 'spindel' (pag. 25) Ook verderop in het boek komen we zulke opsommingen tegen: plastic prullen, aaneengesmolten tot curieuze objecten. De 248 stropdassen krijgen een afzonderlijk hoofdstuk. Onder het woord Quota nog eens twee pagina's met een lange lijst van honderden – getelde – voorwerpen ('dertien keer de tel kwijtgeraakt aan langspeelplaten').

Komt er nog jazz aan te pas? Bij het openen van de platenkoffer kwamen vijftig jazzelpee's tevoorschijn; ze worden alle genoemd, zij het ietwat slordig en onvergelijkbaar met de wijze waarop het platenbezit van Lucebert in kaart werd gebracht. Verder is er een Engelse vertaling – met wijzigingen – van Deelders gedicht 'Blues on Tuesday' (pag. 70/71). En dan is er weer John Schoorl, met een herdruk van zijn verhaal uit de Volkskrant rondom de zoektocht naar een origineel exemplaar van Tony Fruscella's lp op Atlantic. Voor liefhebbers van curiosa.

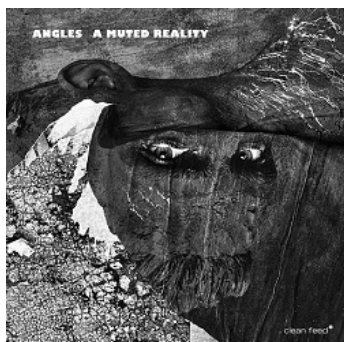
Voor liefhebbers van jazzplaten verscheen er een zeer verzorgd, rijk geïllustreerd bundeltje met persoonlijk getinte, korte verhalen bij ruim twintig elpee's, elk in een eigen lettertype. Hoe je dat kunt rijmen met de verschillende jazzuitingen is mij trouwens een raadsel. Opvallend is dat vrijwel alle muziek dateert uit de tijd dat de auteur Diederik Gerlach (1956) zijn eerste stappen op deze aardbodem nog moest zetten. De teksten bevatten uitspraken of anekdotes over de totstandkoming van de plaat of de hoes. Er zijn platen bij van Dave Brubeck en Clifford Brown, Bud Powell en Oscar Pettiford, Bob Cooper en John Coltrane. Shelly Manne komt zelfs tweemaal ter sprake, waaronder één uit de serie At The Black Hawk: 'Piepknorblad Jazzwereld bestempelde de uitgave zelfs als overbodig'. Beeldend kunstenaar Marte Röling, die de hoes tekende van het 'George Russell Sextet' op Fontana, blijkt ook het fotomodel te zijn op de heruitgave van 'Hip!' door Roland Kirk op hetzelfde label. Treffend is de karakterisering van de rol die Stan Kenton destijds vervulde: 'Voor de Nederlandse fans was de jazz van Stan Kenton bij uitstek in staat om het stof van het naoorlogse binnenhuisje weg te blazen.'

Niet alle platen behoren tot de top. Daaronder een suikerzoete, Italiaanse opname van Chet Baker. Ook minder gelukkig, vindt ook de schrijver zelf – 'bij recente beluistering vond ik de muziek wel op het saai af' – is hij met 'Martians Come Back' van Shorty Rogers. De gegeven bezetting doet een bigband vermoeden, maar de plaat bevat een selectie uit vijf verschillende sessies, allemaal met groepen van onder de tien man. (Pianist Pete Cera is overigens Pete Jolly en Earl Grey is dezelfde als Lou Levy.) Een betere keuze was geweest de uit zeventien man bestaande bigband uit 1953 met de 25 cm-elpee 'Cool And Crazy' op HMV - wel afgebeeld - met onder meer 'Infinity promenade', waar uit het dikke, massale geluid van het orkest opeens de vederlichte alt van Art Pepper opstijgt. Zelf heb ik hem ooit gehad, maar weggedaan, omdat naderhand 30 cm de standaard werd... Een boekje om te koesteren. **Jan J. Mulder**

JAZZ OP DE PLAAT

ANGLES
A Muted Reality
Clean Feed

De Angles-groepen van de Zweedse saxofonist/componist Martin Küchen wisselen nog wel eens van formaat. Zijn Angles 9 is ingeklonken tot een octet, door het verdwijnen van baritonsaxofonist Eirik Hegdal, en het cijfer in de bandnaam is losgelaten. Ook zit er met Konrad Agnas een nieuweling op het drumkrukje. Verder is het met de groep (en de composities) 'business as usual'. Dat wil overigens niet zeggen dat de klad erin gekomen is, want het nieuwe album van Angles, 'A Muted Reality' is weer een opwindende plaat geworden. De titel heeft een dubbele lading: het is Küchens commentaar op de (bepaald niet vrolijke) alledaagse werkelijkheid, want zijn sociale engagement blijft in de muziek aanwezig, al is het soms impliciet. Een 'mute' is echter ook een demper voor een trompet, en die horen we in de trage, elegische mars waarmee het stuk opent. Langzaam zwelt de heftigheid van de band aan, en pakt de leider een rauwe, emotionele solo. Dan valt de band even stil en horen we de karakteristieke klank van het Roland Juno 106-keyboard (bouwjaar 1984) die de elegische sfeer van het begin terughaald, waarna de band de boel weer opzweept naar een denderende finale. 'The hidden balcony' laat de Balkan-invloed op de muziek van Angles de vrije loop en het derde lange stuk, 'Fkk down, fkk off' is een stevige jazzswinger die onbedaarlijk naar Mingus smaakt. De nieuwe drummer mag hier ook naar hartenlust soleren en laat horen dat hij dat net zo goed kan als de band flink achter de broek zitten.

Herman te Loo

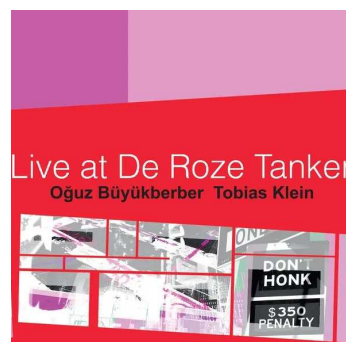
Bezetting:

Goran Kajfeš (trompet, pedalen), Magnus Broo (trompet), Mats Ålekint (trombone, sousafoon), Martin Küchen (altsax), Alexander Zethson (piano), Roland Juno 106, Mattias Ståhl (vibrafoon), Johan Berthling (bas), Konrad Agnas (drums).

Luister hier naar tracks van het album:
<https://bit.ly/3yxab6n>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

OGUZ BÜYÜKBERBER/TOBIAS KLEIN
Live At De Roze Tanker
TryTone

De samenwerking tussen de (bas)klarinetten Oğuz Büyükberber en Tobias Klein nadert de twintig jaar, en dat is af te horen aan dit nieuwe live-album, het eerste in zeven jaar tijd. Anders dan op hun debuutalbum, 'Reverse Camouflage', neemt het tweetal hier alleen de basklarinet ter hand. Maar wat een bijzonder rijke klankwereld ligt daar alleen al niet in verscholen. Ze spelen melodieën en ritmes om elkaar heen, met elkaar en tegen elkaar, en je hangt als luisteraar aan hun lippen. Ze beheersen een compleet arsenaal aan technieken, van klassieke virtuositeit tot de 'extended techniques' van allerlei plopjes, kreuntjes en zuchtjes. Maar alles staat uitsluitend ten dienste van de muziek. Ze bedenken wonderschone melodieën en putten uit hun uitgebreide kennis van de muziek van Turkije (het vaderland van Büyükberber) en de Balkan (bijvoorbeeld in 'Crown shyness'). Hoewel elke noot geïmproviseerd is, klinkt deze live set (die in zijn geheel, en zonder knip- en plakwerk, werd opgenomen op het kleine Amsterdamse podium De Roze Tanker) alsof er flink wat van tevoren bedacht werd. Dat is te danken aan de snelle manier van denken van beide rietblazers en, zoals gezegd, de jarenlange ervaring, die ze een soort buitenzintuiglijke communicatie heeft verschaft.

Herman te Loo

Bezetting:

Oğuz Büyükberber, Tobias Klein (basklarinet).

Luister hier naar fragmenten van het album:
<https://youtu.be/0W6PKuajRsk>

BRABANTS JAZZ ORKEST
ERA
 Eigen Beheer
 (www.hetbrabantsjazzorkest.nl)

We zien hem niet zo vaak meer op een jazzpodium maar bassist en pianist Niko Langenhuijsen is op de achtergrond nog steeds een druk baasje. De verdiensten van Langenhuijsen voor de Nederlandse jazz en in het bijzonder voor de Tilburgse jazzscene zijn groot. In de jaren zeventig en tachtig was hij de Brabantse motor achter de meest levendige jazzgemeenschap na Amsterdam en een van de oprichters van jazzpodium Paradox, dat nog steeds tot de beste en meest actieve jazzpodia van ons land behoort. Trompettist en bandleider Jeroen Doomernik en Niko Langenhuijsen hebben hun muzikale relatie behouden en werken nog steeds samen. Dat leidde in 2007 al tot hun cd 'Freedom' en nu vijftien jaar later tot dit nieuwe project 'ERA'. Langenhuijsen schreef daarvoor zes nieuwe composities en maakte de arrangementen voor het grote Brabants Jazz Orkest, dat uit professionele Brabantse jazzmusici bestaat die uit liefhebberij hiermee regelmatig optreden.

Het Brabants Jazz Orkest is gekneed tot een soepele band die klinkt als een klok.

Doomernik heeft dit orkest tot een soepele band gekneed die klinkt als een klok. De muziek van Langenhuijsen kan gezien worden als een logische voortzetting van zijn eigen, aanzienlijk kleinere orkesten zoals het Gemeentereinigingsorkest Vaalbleek uit die lang vervlogen Brabantse jaren. Langenhuijsen is niet stil blijven staan maar heeft zijn muziek ontwikkeld tot actuele bigbandmuziek. De echo van Vaalbleek is nog duidelijk te horen, maar de toen als modern beschouwde ontregelende passages zijn uit zijn muziek verdwenen. De muziek is meer beeldend geworden en zou als een soundtrack voor een spannende krimi of een hippe romcom geschreven kunnen zijn. Langenhuijsen heeft op een natuurlijke manier gespeeld met ritmische en compositorische elementen en met gevestigde bigbandprincipes en actuele jazz. Met vierkwartsmaten, Kwela-ritmen en andere maatsoorten. De uitvoering door het Brabants Jazz Orkest is vlekkeloos, scherp en nauwkeurig met uitstekende solistische bijdragen. Wat dat laatste betreft wordt bovendien opgemerkt dat Doomernik, die zelf zelden of nooit meespeelt als hij dit orkest leidt, een opvallend mooie en lange solobijdrage levert in het nummer 'Substitutes'. Over de Brabantse jazzscene en de zogenoemde Tilburgse School is in het verleden al veel geschreven en opgemerkt. Met 'ERA' wordt die periode van een halve eeuw geleden op de meest muzikale manier vorm gegeven en daarmee wordt tussen neus en lippen ook aangetoond dat die bijzondere tijd tot op de dag van vandaag voortduurt.

Tom Beetz

Bezetting:

Jeroen Doomernik (bugel), Thom Kooijmans, Albert van Veldhuizen, Paul van den Oever, Hans Boschman, Joost van Buchem (rietinstrumenten), Arjen Reeser, Léon van Balkom, Robert Mikhout, Arjen Bos (trombones), Hans Bloemen, William Kroot, Simon Bruul, Jeroen den Teuling, Ruud Verkoeijen (trompet, bugel), Joris Reutelingsperger (piano), Joost van Sprundel (gitaar), Bas Cooijmans (contrabas, basgitaar), Bennie van der Doelen (drums).

Bekijk hier een live-versie van 'Samples':

https://www.youtube.com/watch?v=2I_CGqKIDSk

SPOTIFY AFSPEELLIJST Jazzflits 384

Wij maakten voor u in Spotify een afspeellijst met nummers uit de op pag. 6 en verder besproken albums. Klik hier om de selectie te beluisteren:
<https://spoti.fi/3Sckshv>

ALINA BZHEZHINSKA & HIPHARPCOLLECTIVE
Reflections
BBE Music

In Jazzflits 379 schreef ik, in een recensie van het mooie album 'Quadrillion' van toetsenist en mondharmonica-speler Mathias Heise, over mijn weke connotaties bij de vaak zoetgevooisde klanken van de mondharmonica. Ik moest mij daar dan bij goede muziek vaak met enige moeite overheen zetten. Als voorbeeld van een instrument met voor mij dezelfde weke connotaties noemde ik ook de dwarsfluit. Ik had toen ook de harp kunnen noemen, maar daar dacht ik niet aan, want die kwam in mijn beleving niet voor in de jazzmuziek. Daarmee zat ik goed mis. Harpiste Brandee Younger speelde al vanaf 2016 de harp naar de voorgrond in de moderne jazzscene. Drummer Makaya McCraven ruimde op zijn sterke album 'Universal Beings' uit 2018 ook al een plek in voor de harp, eveneens in handen van Brandee Younger. Een lange inleiding om de verrassing te verklaren die het album 'Reflections' van de Oekraïense harpiste en bandleider Alina Bzhezhinska met haar HipHarpCollective voor mij was. Ook Alina is al langer als solist actief op de harp, maar aanvankelijk vooral in het meer traditionele idioom. Recentelijk is ze met haar HipHarpCollective de jazz binnen gestoomd. Zoals de naam HipHarpCollective al doet vermoeden is de 'groove' niet ver weg en met een begeleidingsband van Britse 'jazzcats' op sax, trompet, bas, drums, percussie en viool is succes verzekerd. Het openingsnummer 'Soul vibrations' doet zijn naam eer aan. Alina vervult met haar harp de rol van de piano. Haar staccato akkoorden zijn soms bijna niet van hoge pianoakkoorden te onderscheiden. De lage snaren op de harp klinken als een helder 'geplukte' bas en dat combineert geweldig met de echte 'geplukte' bas die in veel nummers een lekker knorrende basis onder de muziek legt. Natuurlijk kwinkleert de harp af en toe, zoals alleen een harp dat kan, maar het totaal is een lekker funky geheel dat direct voortkomt uit de multiculturele gemeenschap in Londen. In het nummer 'Afro blue' met zangeres Vimala Rowe horen we de spirituele invloed van Alice Coltrane. Rapster SANiTY trekt in het aanstekelijke nummer 'Paris sur le toit' het collectief richting de hiphop. Wie had dat allemaal gedacht van de harp ...

Jaap Lampe

Bezetting:

Tony Kofi (sax), Jay Phelps (trompet), Julie Walkington (contrabas), Mikele Montolli (basgitaar), Joel Prime (percussie), Adam Teixeira (drums), Ying Xue (viool en altviool) + Vimala Rowe (zang op 'Afro blue'), SANiTY (rap op 'Paris sur le toit').

Luister hier naar het nummer 'Fire':

<https://www.youtube.com/watch?v=rqIYAaMtPLc>

THE DIRTY SNACKS ENSEMBLE
You Would Do Well
Slow & Steady Records

'You Would Do Well' is het tweede album van vibrafonist, percussionist, pianist en componist Mark Pascucci-Clifford en zijn Dirty Snacks Ensemble uit Oakland. In zijn composities laat Clifford zich inspireren door muziek en musici uit een breed spectrum dat loopt van een excentrieke hiphopartiest als Kool Keith tot een modern klassieke componist als Béla Bartók. Als speler en improvisator is hij veel gevraagd en speelt hij klassieke muziek, moderne muziek, jazz en (indie)rock. Deze brede interesse is terug te horen in zijn composities, die ook dit brede terrein beslaan. 'You Would Do Well' schaar ik onder jazz; moderne, gecomponeerde jazz, complex en onvoorspelbaar, met ruimte voor improvisatie. Zelf noemt hij The Dirty Snacks Ensemble een eclectisch postjazzensemble. De bezetting bestaat uit cello, klarinet, gitaar, drums, toetsen, bas, drumcomputer TR-808, 'spoken word' en Clifford zelf op vibrafoon, toetsen en zang. "Voor deze band start ik vaak met een beat", beschrijft Clifford zijn compositieproces: "Alleen toetsen en een drumcomputer gespeeld op mijn PC of Juno (synthesizer). Ik neem op en plak alle elementen tot een loop. Daarna breek ik deze schetsen weer op tot complete arrangementen voor het ensemble, die de spelers individuele vrijheid geven, terwijl we toch een strakke doorgecomponeerde weg volgen." De gezongen en gesproken teksten bij sommige nummers gaan over de struikeltocht van een onafhankelijke artiest heden ten dage, maar altijd met een humoristische ondertoon. Hiermee lijkt het ensemble ook zeker een "art-indie-rock-band". Een constante factor in de meeste nummers is een fijne 'groove'. Het lange nummer 'No awareness' begint heel verstild, maar doet vervolgens in zijn springerige onvoorspelbaarheid denken aan een echte Zappa-compositie met een middenstuk met zeer beluisterbare free jazz. Het nummer 'Rise of the sentient bee' riep bij mij herinneringen op aan de Frippertronics van gitarist Robert Fripp. Kortom een album met een grote diversiteit aan invloeden met een sterke jazzy rode draad.

Jaap Lampe

Bezetting:

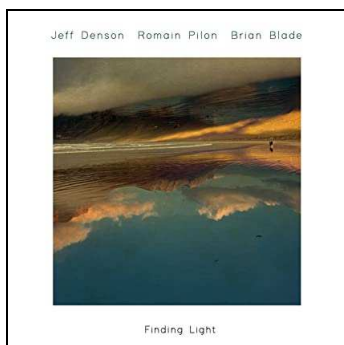
Mark Pascucci-Clifford (vibrafoon, toetsen, synths, vocalen), Crystal Pascucci-Clifford (cello), Robert Woods-Ladue (percussie, gitaar, spoken word), Geneva Harrison (drums), Cory Wright (bes-, basklarinet), Steve Blum (piano, synths), Scott Brown (bas), Will Norwich-Redmond (motiverende stem-memo's), Robert Shelton (programmering TR-808, synths) + Karl Evangelista (gitaar op 'Monsterbot lullaby'), Quinn Theis (spoken word op 'I want to be a wave').

Luister hier Rise of the Sentient Beez:

<https://bit.ly/3Vs9c00>

**JEFF DENSON,
ROMAN PILOT, BRIAN BLADE**
Finding Light
Ridgeway Records

'Finding Light' is een nieuw album van bassist Jeff Denson, gitarist Romain Pilo en drummer Brian Blade. Dit trio heeft connecties via de befaamde Berklee School of Music in Boston, waar alledrie de musici gestudeerd hebben.

Volgens de 'liner notes' is de pandemie aanleiding geweest om eens rustig de tijd te nemen en te werken aan dit tweede album van de groep.

De plaat is mooi ruimtelijk opgenomen, naar mijn smaak een beetje anders dan wat ik op eerdere cd's voor Jazzflits heb beluisterd. De klank is aangenaam doorzichtig, je kunt te allen tijde horen waar elk instrument zit.

De plaat zit dan wel in de jazzhoek, maar het is nog niet zo makkelijk om er een eenduidig label op te plakken. Er zitten stukken bij die een typische New Orleans-groove hebben, soms is het funky, soms bluesy, zelfs af en toe rockachtig, maar er komen ook kleurrijke impressionistische werken voorbij. De sound van de gitaar verbindt dit alles wonderschoon: die is verzorgd, schoon, maar ook een tikje rauw als het even wat pittiger moet. Lekker! Romain Pilon is van Franse origine, maar studeerde op Berklee en vertoefde lange tijd in New York. Zijn cv liegt er niet om. Zo werd hij verkozen uit duizend(!) gitaarstudenten om voor gitarist Pat Metheny te verschijnen. Hij heeft masterclasses over de hele wereld gegeven en veel privé-studenten opgeleid.

Tot mijn schande had ik nog niet zo vaak naar drummer Brian Blade geluisterd, maar die is inderdaad wel he-le-maal top! Hij verhoudt zich tot de basnoten in een super consistent spanningsveld, geen enkel stuk uitgezonderd. Blade komt uit de staat Louisiana, waar de gospel natuurlijk alom heerst. Dat verklaart mogelijk zijn geweldige New Orleans-groove bij het eerste nummer. Ook hij is zo'n alleskunner die moeiteloos aanschuift bij allerlei grootheden, van saxofonist Wayne Shorter tot countryzangeres Emmylou Harris, Bob Dylan, Joni Mitchell en saxofonist Kenny Garrett.

Jeff Denson ten slotte is van 1976 en draait al heel wat jaartjes mee. Interessant aan zijn loopbaan is dat hij begonnen is als saxofonist en pas later overstapte op bas en zang. Mogelijk verklaart dat zijn sterke gevoel voor melodie. In zijn solo's vertelt hij in ieder geval prachtige en heldere verhalen die noot voor noot te volgen zijn. Hij heeft maar liefst zestien albums onder eigen naam uitgebracht. Hij is ook educatief zeer actief, onder meer als 'dean of instruction' bij het California Jazz Conservatory, en hij is initiatiefnemer van verschillende artistieke internationale samenwerkingsverbanden.

In de 'liner notes' wordt in fraai taalgebruik voor elke nummer apart de oorsprong en sfeer beschreven, waar een zekere geëngageerdheid uit spreekt. Bij deze cd zijn dat geen holle woorden, althans ik voel dat deze muziek daadwerkelijk de expressie in zich draagt van de vele problemen waar de wereld mee te kampen heeft. Kortom: een oprecht, doorleefd, vakmatig en zeer swingend album, zeer de moeite van het beluisteren waard!

Bart Noorman

Bezetting:

Jeff Denson (bas),
Romain Pilon (gitaar),
Brian Blade (drums).

Bekijk hier een video over de plaat:

<https://www.youtube.com/watch?v=TRB6PcWRwRY>

SPOTIFY AFSPEELLIJST Jazzflits 384

Wij maakten voor u in Spotify een afspeellijst met nummers uit de op pag. 6 en verder besproken albums. Klik hier om de selectie te beluisteren:
<https://spoti.fi/3ScKsHv>

JEAN-PAUL ESTIÉVENART/MARCEL PONSEELE
Triptyque
Fuga Libera

Dat Johann Sebastian Bach een groot improvisator moet zijn geweest, is intussen genoegzaam bekend. Dat gegeven is de link tussen de Belgische jazztrompettist Jean-Paul Estiévenart en zijn landgenoot, barokhoboïst Marcel Ponseele. Op het album 'Triptyque' pakken ze samen met toetsenman Anthony Romaniuk en het kamermuzieksensemble Il Gardellino het werk van de grote Duitse componist aan. Dat leidt niet tot 'Bach met ritmesectie' à la Jacques Loussier, maar tot een losse interpretatie van barokmuziek. Het project dat Eric Vloei-mans een aantal jaren geleden met Holland Baroque deed, geeft een goed idee wat dat zou kunnen opleveren. Tussen delen uit composities van Bach (zowel instrumentale concerten als cantates) zitten composities van Estiévenart zelf die naadloos aansluiten bij de harmonieën, melodieën en ritmiek van de grote meester. Bij oppervlakkige beluistering zouden weinigen vermoeden dat er hier sprake is van interpretatie en improvisatie. Dat is een ontegenzeggelijk compliment voor de muzikanten en een sterk pleidooi voor de relatie tussen Bach en geïmproviseerde muziek. Bach swingt, om het maar even simplistisch te stellen. En de muziek op 'Triptyque' overtuigt, al zal de pure jazzliefhebber er misschien zijn wenkbrauwen bij fronsen.

Herman te Loo

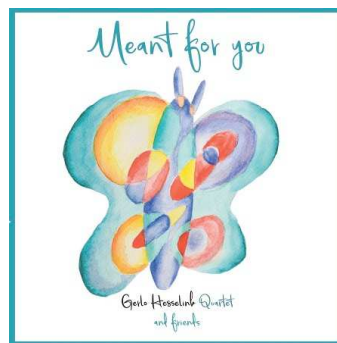
Bezetting:

Jean-Paul Estiévenart (trompet), Marcel Ponseele (hobo), Anthony Romaniuk (klavecimbel, piano, orgel) + Il Gardellino: Jan de Winne (fluit), Joanna Huszcza, Michiyo Kondo (viool), Kaat de Cock (altviool), Ira Givol (cello), Sam Gerstmans (contrabas).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://outhere-music.com/en/albums/triptyque>

GERLO HESSELINK QUARTET
Meant For You
Eigen Beheer

Vijf jaar geleden verloor de Apeldoornse saxofonist Gerlo Hesselink (57) zijn zoon Jan aan kanker. Jan werd slechts 19 jaar oud, maar was op die jonge leeftijd al een zeer veelbelovende saxofonist. Met zijn nieuwste cd 'Meant For You' bewijst vader Hesselink met zijn vaste kwartet en enkele gasten niet alleen eer aan zijn kind, maar ook aan een collegamuzikant. Op het album staan twaalf tracks: eigen composities en stukken van Kenny Wheeler, Toots Thielemans en Pat Metheny.

De plaat is pas de tweede van Gerlo als frontman. Zijn eersteling – 'Garden Of Stones' – dateert al uit 2013. Het werd dus hoog tijd voor een nieuwe cd, vonden Hesselink en zijn bandleden Dirk Balthaus (piano), Johan Plomp (bas) en Joost Kesselaar (drums). Al denkend over titels ontstond het plan een 'tribute' op te nemen voor Jan. Bijna alle stukken hebben direct betrekking op hem, met name 'Song for Jan', geschreven door pianist Chris Muller en zangeres Florieke de Geus, die als gasten meespelen.

'Meant For You' is allesbehalve een sombere plaat geworden. Wel één met het voor Gerlo kenmerkende lyrische spel en zonder al te grote uitbundigheid. De tracks zijn stuk voor stuk compact en gevarieerd qua samenspel, helder van toon en structuur en doorspekt van liefde voor de moderne melodieuze jazzmuziek. Dat Hesselink nog steeds verdriet heeft over het voortijdige overlijden van zijn zoon is evident. Maar op 'Meant For You' viert hij met zijn muzikale vrienden het leven in het algemeen en dat van zijn Jan in het bijzonder.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Gerlo Hesselink (saxen, fluiten), Dirk Balthaus (piano), Johan Plomp (bas), Joost Kesselaar (drums) + Han Hesselink (piano), Chris Muller (piano), Florieke de Geus (zang).

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=Vd4IxVMBdM4>

DIETER IIG
Ravel
ACT

Voegt dit alles iets toe aan het muziekkfirmament? Beslist. Wie nog nooit één noot Ravel heeft gehoord, krijgt in deze jazzversies toch een duidelijk beeld van diens klankwereld. Ravel-kenners uit de klassieke wereld zullen misschien hun wenkbrauwen fronsen, maar reeds na beluistering van enkele stukken bemerken hoezeer aan deze grote componist eer wordt bewezen.

Ruud Bergamin

Bezetting:

Dieter Iig (bas), Rainer Böhm (piano), Patrice Héral (drums).

Luister hier naar de 'Bolero':

<https://bit.ly/3TlrrmP>

Ooit bestonden er jazzliefhebbers die beweerden dat er zo iets bestond als 'zuivere jazz', waarbij ze over het hoofd zagen dat jazz altijd allerlei idiomen en muziekvormen in zich heeft verenigd. Was het prille begin een samengaan van ragtime, blues, liedjes en fanfare, ook tegenwoordig staat jazz open voor andere genres. Er zijn cross-overs, onder meer met pop, met wereldmuziek en met klassieke muziek. Combinaties met klassiek komen al langer voor, bijvoorbeeld Duke Ellingtons bewerkingen uit 1960 van Tsjaikowski's 'Notenkrakersuite'.

Op het nieuwe album van bassist Dieter Iigs trio gaat het om jazzversies van werken van Maurice Ravel (1875-1937). Eerder bracht deze formatie, met naast Iig, pianist Rainer Böhm en drummer Patrice Héral, albums uit met muziek van Beethoven en Bach.

Dat men nu Ravel centraal stelt is interessant, omdat deze componist actief was in de begintijd van de jazz, een muziekvorm waar hij grote belangstelling voor had. Zo bevat zijn tweede vioolsonate een deel met de titel 'Blues'. Ook onderhield hij contacten met mensen als George Gershwin. Ravels muziek heeft ook jazz beïnvloed. Ze klinkt onder meer door in het pianospel van Bill Evans en in composities van Billy Strayhorn. Reden genoeg dus om Ravel in het jazz-zonnetje te zetten.

Op Iigs album komt men zowel onder een breed publiek overbekend werk tegen, zoals de 'Bolero' en de 'Pavane pour une infante défunte', als iets minder bekend werk, zoals de 'Sonatine' voor piano.

Om met Ravels meest bekende werk (de 'Bolero') te beginnen: wie hier een swingend latin-stuk verwacht op basis van het door Ravel gebruikte ritme, met het bekende eindeloos herhaalde melodietje, zal verbaasd zijn dat daar in Iigs versie helemaal niets van is te merken. Het trio maakt er een dromerige impressie van, die vagelijk aan noten van de 'Bolero' refereert. In wezen een ander stuk, maar wel mooi.

Andere stukken sluiten meer aan bij het origineel, zoals het 'Menuet sur le nom d'Haydn' waarin het thema dicht bij de originele partituur blijft, terwijl het tegelijkertijd in een jazzopvatting wordt gespeeld. In combinatie met improvisaties van pianist Böhm en Iig zelf wordt hier een juweeltje in het leven geroepen. In een oorspronkelijk voor piano, viool en cello gecomponeerd 'Trio' verwerkt men de ritmiek van Ravels compositie op zeer effectieve manier voor piano, bas en drums alsof de componist het speciaal voor Iigs trio had geschreven en dat trio gaat hier lekker 'los'.

De bekende 'Pavane pour une infante défunte' is al vaker door jazzmusici bewerkt en ook hier valt op dat Iigs trio niet bang is om het stuk een eigen draai te geven, zonder dat het origineel uit beeld verdwijnt. Vanuit een intro met hoge nootjes in de piano komt gaandeweg het hoofdthema (in G majeur) van de Pavane naderbij, gevolgd door piano- en bassolo's. Net als in veel andere jazzversies van de Pavane blijft het tweede thema (in G mineur) buiten beschouwing.

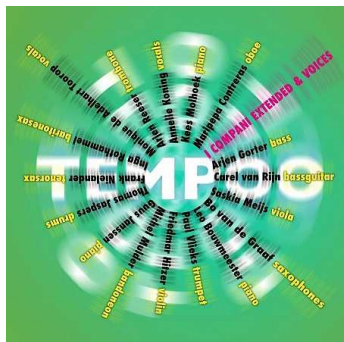
Zeer flitsend is de versie van 'Alborada del gracioso', in snelle zes-achtste maat. Dit swingt lekker en de vaagheid bij de 'Bolero' wordt hier ruimschoots gecompenseerd. Het einde is echter merkwaardig abrupt.

'Valse II' is een echte jazzwals in impressionistische sfeer, waar Ravel ongetwijfeld van genoten zou hebben als hij nog leefde. Er valt dus veel fraais te beluisteren op dit album, waar vooral Rainer Böhms inventieve, soms poëtische, soms flitsende pianospel op Ravel's impressionisme aansluit.

←----- vervolg in de linkerkolom

I COMPANI
Tempoo
Ic Disc

Je moet het maar durven, twee jaar na dato een cd uitbrengen met voor een groot deel hetzelfde repertoire en dezelfde muzikanten. Toch durft bandleider Bo van de Graaf het aan. In 2020 vierde hij het 35-jarig bestaan van zijn ensemble, en de 100ste geboortedag van de filmregisseur wiens filmmuziek de aanleiding betekende voor de start van de groep, Federico Fellini. Het plan was om met de muziek van 'I Compagni 35/Fellini 100' op tournee te gaan, maar corona gooide roet in het eten. Twee jaar later werd de draad weer opgepakt, en het resultaat op het podium was zo verbluffend goed, dat werd besloten om live-opnames in het Bimhuis en het Nijmeegse LUX toch ook weer op cd te zetten. Nog meer dan op het album van destijds, horen we een ingeslepen ensemble dat de arrangementen vlees op de botten geeft. Belangrijk extra ingrediënt daarbij is de hobo van Maripepa Contreras, die vooral in de suite 'Maar nooit vergeten' (en ode aan het 'Havana aan de Waal', de bijnaam voor het linkse bolwerk dat Nijmegen in de jaren '70 en '80 was) een terzake doende klankkleur toevoegt. De sobere opening, met slechts hobo en basgitaar (oude getrouwe Carel van Rijn), is filmisch – Rogier van Otterloo had er in 'Turks Fruit' goed gebruik van kunnen maken. Ook de twee zangeressen (Annelie Koning en Monique de Adelhart Toorop) vormen met z'n tweeën een sectie die niet alleen een fraai potje kan zingen, maar ook instrumentaal voor de volle mep meedoet. De dames zijn ook verantwoordelijk voor de twee minst typische I Compagni-stukken op het album. In 'Blue crystal fire', een liedje van singer-songwriter Robbie Basho (via het repertoire van het Scandinavische Fire! Orchestra) dat langzaam maar zeker in je ziel snijdt met zijn folkachtige oprechtheid, schitteren zij. Het door De Adelhart Toorop gearrangeerde 'The World feels dusty' (van de Amerikaanse componist Aaron Copland) is fraai met de over elkaar heen vallende stempartijen. De rest van het (wat bekendere) repertoire is doorspekt met emotie (de tenorsaxsolo van Van de Graaf in Verdi's 'Pietà ti prenda del mio dolor') en humor (het ruime 'Rawhide'-citaat in 'Jojo jive' van Guus Janssen). De bandleider merkt in een begeleidend persbericht op dat dit zijn 'beste cd sinds jaren' is. Dat wil wel iets zeggen.

Herman te Loo

SPOTIFY AFSPEELLIJST Jazzflits 384

Wij maakten voor u in Spotify een afspeellijst met nummers uit de op pag. 6 en verder besproken albums. Klik hier om de selectie te beluisteren:
<https://spoti.fi/3ScKsHv>

Bezetting:

Annelie Koning, Monique de Adelhart Toorop (zang), Paul Vlieks (trompet), Arjen Reeser (trombone), Maripepa Contreras (hobo), Bo van de Graaf (sopraansax, altsax, tenorsax), Frank Nieland (tenorsax), Inga Rothammel (baritonsax), Friedmar Hitzer (viool), Saskia Meijs (altviool), Michel Mulder (bandoneon), Leo Bouwmeester, Guus Janssen, Kees Molhoek (piano, keyboard), Carel van Rijn (basgitaar), Arjen Gorter (bas), Rob Thomas Jaspers (drums).

Bekijk hier de trailer: <https://youtu.be/cK-8NWqjTno>

MILLENNIUM JAZZ ORCHESTRA/LILIAN VIEIRA
Bleeding Amazonia
ZenneZ Records

In de eerste track van het Deventerse Millennium Jazz Orchestra wordt de luisteraar meteen van zijn sokken geblazen door massaal schetterend koper. De piano speelt daarna één repeterend nootje. En dan is er een eenzaam fluitje dat tóch even aan het woord komt. Je zou dit alles als metaforen kunnen zien op dit album, dat is genoemd naar de bloedende Amazone. Het bedreigde regenwoud van Brazilië.

Het geschetter staat dan voor de klimaatellende. De repeterende pianonoot voor de eindeloze voortgang van de vervuiling, want met zo'n overheid schiet het niet op. Dat bijna onhoorbare fluitje is de kwetsbare natuur.

Weer iets later laat een solist - baritonsaxofonist Job Helmers - hier zijn weemoedig licht over schijnen. En dan, pas halverwege het stuk, zet zangeres Lilian Vieira in met een melodie die zich meteen als een oorworm in het geheugen nestelt. Ze woont al tientallen jaren in Nederland maar komt uit Brazilië. De inspiratie van componist/dirigent Joan Reinders komt daar ook vandaan. Het lied weet een mooi midden te vinden tussen de alarmerende klimaatboodschap en de milde melancholie, zoals we die kennen van Braziliaanse muziek. Tenminste - als we kijken naar het populairste liedje van dit land, over een meisje dat aan het strand van Ipanema altijd onverschillig de andere kant uit kijkt. Op die toon breng je geen heftige boodschap over.

Vieira weet te overtuigen, mede dankzij de teksten van Thiago de Mello, een Braziliaanse dichter en milieuactivist die begin dit jaar op 95-jarige leeftijd overleed. Het is zware kost voor Vieira's doen, ook vanwege de grote intervallen die Reinders voor haar noteerde. Maar juist haar terughoudendheid laat de teksten goed tot ons doordringen. (Nee, Braziliaans-Portugees is ook niet mijn sterke taal, maar een samenvatting in het Engels is te vinden in het boekje.)

Reinders verkent wederom alle klanken, combinaties en nuances - van basklarinet tot dwarsfluit - van zijn omvangrijke orkest. Dat werd bij deze opname versterkt door een percussionist. Soms lijkt het of je naar een modern-klassiek blaasensemble luistert. Tempo's worden niet gedachteloos doorgeramd maar gedesillusionneerd afgebroken en aarzelend weer ingezet. Harmonieën gaan tot de rand van de vertrouwde tonaliteit.

Niks geen Ipanema! Houd het decembernummer van Jazz Bulletin in de gaten; daarin staat (eindelijk eens) een interview met Reinders.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Joan Reinders (compositie, directie),
 Lilian Vieira (zang) en het Millennium Jazz Orchestra.

Bekijk hier track 1 van de cd (live):

<https://www.youtube.com/watch?v=RldJHuK34pI>

EMIEL VERNEERT
It Goes On
Youkali

De Vlaamse trompettist Emiel Verneert (2002) moest nog twintig worden toen hij dit album 'It Goes On' opnam. Niettemin klinkt hij geregeld als een rijpe, veel oudere muzikant. Neem de ballad 'Crystal blue' waarmee hij de cd afsluit. Qua voordracht (ongehaast) en techniek (vlekkeloos) laat hij hier weinig te wensen over. Zijn geluid is klein maar helder en zijn notenrijke lijnen verbinden alle harmonieën logisch aaneen.

Bijzonder is ook, dat hij zeven van de negen stukken zelf schreef. En dat zijn geen lijntjes over vertrouwde akkoordenschema's. Het titelstuk is zelfs een kleine suite, met een lyrische rol voor de bas. Verneert studeerde en studeert zich te pletter, met als gevolg dat hij al in 2019 werd toegelaten tot het conservatorium van Gent. Chet Baker was een van zijn eerste idolen. België is toch al een land waar Chet kon floreren; denk aan samenwerkingen met Jean-Louis Rassinfosse, Philip Catherine, Francy Boland, René Thomas, Bobby Jaspar en anderen. Op de cover is de trompettist te zien met wit t-shirt, kuif en instrument. Een duidelijke verwijzing naar Chet. Maar in plaats van het zoveelste tribuut gaat hij een stapje verder. Prima zo, want je kunt een creatieve muzikant het beste eren met creativiteit. Niet door imitatie, want de Jazzflits-lezer heeft het origineel al in de kast staan.

Hij wordt toegewijd bijgestaan door een groep waarin ook gitarist Filip Verneert is te vinden. Een naamgenoot van een eerdere generatie; Jazzflits vermoedt een familieband. Emiel heeft voor alle bandleden zorgvuldige partijen uitgeschreven. Het zijn grillige stukken met soms koortsachtige ritmes. Je moet ze een paar keer afspelen voordat ze gaan 'landen'.

Heel fijnzinnig en goed overdacht allemaal. Niettemin een paar tips. Verneert junior kan in de toekomst dieper in het verleden van de jazz duiken. De tijd van de swing en de 'blue notes'. Ook solo-opbouw zou een punt van aandacht kunnen zijn. Daar is zat tijd voor. Hij is net van de middelbare school! En hij heeft nu al een voorsprong op zijn medeleerlingen. **Jeroen de Valk**

Bezetting:

Emiel Verneert (trompet), Enrique Simón (piano),
 Filip Verneert (gitaar), Gil Lachenal (bas),
 Pedro Vázquez (drums).

JAZZ OP HET PODIUM

BILL CHARLAP

Bezetting:

Bill Charlap (piano),
David Wong (contrabas),
Carl Allen (drums).

Datum en plaats:

30 september 2022,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Licht voorover gebogen, soms in elkaar gedoken, zit hij achter de piano. Zijn ogen zijn gesloten. Diepe concentratie, zoals we die kennen van Bill Evans of Brad Mehldau. Zijn handen bewegen efficiënt en met een katachtige souplesse over het klavier. De vingers zijn als tien orkestleden die spatzuiver samen spelen. Na een solo gooit hij zijn hoofd achterover en als hij met enig vertoon, beng beng beng, zijn slotakkoorden heeft geklauwd, springt hij op om iets te vertellen, of klinken direct de inleidende frasen van een volgend meesterwerk uit 'the great American songbook'.

Bill Charlap, zoon van Broadway-songschrijver 'Moose' Charlap en zangeres Sandy Stewart, kreeg muziek met de paplepel ingegeven. Al jong kon hij aanmonsteren in het kwartet van baritonsaxofonist Gerry Mulligan, waarna hij een hele rits beroemdheden begeleidde, onder wie veel vocalisten. Zijn eigen trio bestaat sinds 1997, en is toonaangevend in New York. Met zijn vrouw, jazzpianist Renee Rosnes, werkt hij vaak samen in duo-setting.

Superlatieven schieten tekort voor het spel van deze geniale pianist.

Helaas treedt Charlap zelden op in ons land. Nu maakte hij een korte Europese tour waarbij hij LantarenVenster en het Bimhuis aandeed. Een overdaad die ik met beide handen aangreep. Dat resulteerde in tweemaal anderhalf uur genieten in strak uitverkochte zalen. Ook grote bewondering voor zijn drummer en bassist, die vloeiend met hem meebewegen als in dezelfde ademstoot en consequent de juiste accenten aanbren- gen.

Vlnr: Carl Allen, Bill Charlap en David Wong. (Foto: Joke Schot)

Charlap lijkt het prototype van een meesterpianist die alles onder controle heeft, maar dat is slechts het halve verhaal. Superlatieven schieten tekort om het spel van deze geniale pianist te typeren. Ik ontkom er niet aan om mijn enthousiasme voor een zeer toegewijd schatbewaarder op deze manier te omschrijven: zijn bronnenkennis, techniek en interpretaties zijn delicaat en subliem. Bill neemt je mee naar een nostalgisch verleden, transformeert dat naar een zeer persoonlijk idioom en streeft daarin perfectie na.

We kregen standards te horen die op het album 'Street Of Dreams' staan, dat eind 2021 uitkwam, aangevuld met werk van Gershwin, Parker, Strayhorn, Legrand en Monk, of een ingehouden interpretatie van 'Caravan' dat een nieuw karakter kreeg. In 'Sophisticated lady' zit een 'bridge' om jaloers op te zijn, zegt Charlap bij aankondiging van deze song van Ellington. Zijn vingers blijven eindeloos over de toetsen dansen.

Roland Huguenin

Beluister het titelnummer van de cd 'Street Of Dreams':
<https://www.youtube.com/watch?v=PoPzmja1hIk>

Bill Charlap. (Foto: Joke Schot)

Het Bill Charlap Trio. (Foto: Joke Schot)

VAN GELDER QUARTET

Bezetting:

Ben van Gelder (altsaxofoon),
Gideon van Gelder (piano),
Zack Lober (contrabas),
Martijn Vink (drums).

Datum en plaats:

25 september 2022,
Kerkje van Feerwerd,
Feerwerd.

De gebroeders Van Gelder openden de allereerste concertreeks van Stichting Jazz in Feerwerd. Nu vijf jaar later luisterden ze feestelijk het eerste lustrum op.

Pianist Gideon van Gelder opende met Monks 'Crepuscule with Nellie' en zette met dit eerste nummer meteen de toon. Interessant was dat er niet echt een solo werd gespeeld. Het kwartet hield zich bij de melodielijn, die in het geval van Monk al rijk genoeg is.

Het Van Gelder Quartet bestond naast de mannen Van Gelder uit de fenomenale bassist Zack Lober en meesterdrummer Martijn Vink.

De van oorsprong Canadese Lober mocht in 'UPNDOWN' compleet uitpakken. Een interessant stuk dat van de hand van de bassist zelf was.

De jongens Van Gelder eerden hun ouders Sem en Jacqueline ieder afzonderlijk met een nummer. De oude Van Gelder genoot zichtbaar van de uitvoering van het aan hem opgedragen '26-2' van Coltrane. 'Gideon's Lullaby' was bedoeld voor moeder. Menigeen in de zaal probeerde zich vervolgens het huishouden Van Gelder voor te stellen.

De heren Van Gelder zijn in de loop van de jaren gegroeid. Hun muziek is intiemer geworden met meer diepgang. Het was dan ook niet verrassend dat zij zich naast hun eigen materiaal voornamelijk wijdten aan werk van misschien wel de grootste aller tijden: pianist-componist Thelonius Monk. Na afloop beantwoordde Ben van Gelder de vraag 'waarom Monk' met de alleszeggende uitspraak: 'Tijdloos!'

De toegift was -en hoe kon het ook anders- het meest tijdloze stuk van Monk: 'Round midnight'.

Dat de concertreeks in Feerwerd, gestart door Herman Meurs en Hans Bierma (welbekend onder de ZJFT-fietsers van de schuur van Hans), nog maar lang mag bestaan. We kijken uit naar nog vele concerten in de middeleeuwse kerk van dit Groningse dorp!

Bart Hollebrandse

Gideon (links) en Ben van Gelder. (Foto: Willem Schwertmann)

Vlnr: Ben van Gelder, Gideon van Gelder, Zack Lober, Martijn Vink. (Foto: Willem Schwertmann)

Ben van Gelder en Zack Lober. (Foto: Willem Schwertmann)

Resterend programma Jazz in Feerwerd 2022:

20 november: Martin Fondse, Kika Sprangers, Jörg Brinkmann, featuring Claudio Puntin; 18 december Laurens Blinxma, Joris Teepe, Steve Altenberg: 'Gems'; de concerten vinden plaats op zondagmiddag om 15.00 uur. (<https://www.jazzinfeerwerd.nl>)

MARK LOTZ TRIO

Bezetting:

Mark Lotz (fluiten, sound effects),
Zack Lober (contrabas, sound effects),
Jamie Peet (drums).

Datum en plaats:

21 september 2022,
Brouwerij Martinus, Groningen.

Fluit is niet het meest populaire instrument in de jazzwereld. Ondanks dat er grote fluitisten in de geschiedenis van de jazz te vinden zijn. 'Vogeltjesgekwekker' is een regelmatig gehoorde opmerking onder de concertgangers.

Fluitist Mark Lotz deed Brouwerij Martinus in Groningen aan. Onder het motto 'Turn On, Tune In, Drop Out' bracht Lotz een ode aan de Amerikaanse psycholoog Timothy Leary. Leary, een Harvard-professor, was onder meer betrokken bij het fameuze Concord Prison Experiment, een experiment waarin bij gedetineerden gedragsveranderingen werden aangetoond onder invloed van het toen nog in Amerika legale Lysergic Acid Diethylamide, tegenwoordig beter bekend als LSD. 'Turn On, Tune In, Drop Out' was de naam voor Leary's theorie en zoektocht naar de 'inner self' en de terugkeer naar individuele normen en waarden. De 'heldhaftige neuronaut' haalde hiermee het wereldpodium.

Lotz concert stond in het teken van Leary's 'Eight Circuits of Consciousness'. Naast eigen composities van Mark Lotz, kwamen er ook standards voorbij: Billie Holiday's 'I'll be seeing you' en 'We see' van Thelonius Monk. Lotz uitvoering van het laatstgenoemde nummer was één van de hoogtepunten van het concert. Meer dan Monk-waardig!

Mark Lotz. (Persfoto)

Lotz kwam vanzelfsprekend niet alleen. Hij bracht Neerlands fenomeen op de drums Jamie Peet mee en ook de tegenwoordig in Nederland wonende bassist Zack Lober. Lotz zei over Peet: "Ik vind hem simpelweg beangstigend!". En dat had hij evengoed over de van oorsprong Canadese Lober kunnen zeggen. Het concert eindigde met een schitterende uitvoering van Bill Evans' 'Nardis'. Het bracht het publiek duidelijk in hogere staat van bewustzijn. Het publiek veranderde daarmee zichtbaar het motto naar 'Turn On, Tune In **AND** Drop In'. Het trio kreeg terecht een staande ovatie!

Jazzfluit vogelgekwekker? Niets is minder waar! Dat bleek bij het concert van grootmeester Lotz! Zoals Timothy Leary lanseren op het gebied van de toepassingen van psychedelica brak, zo breekt Mark Lotz ze voor de jazzfluit.

Bart Hollebrandse

SPOTIFY AFSPEELLIJST Jazzflits 384

Wij maakten voor u in Spotify een afspeellijst met nummers uit de op pag. 6 en verder besproken albums. Klik hier om de selectie te beluisteren:
<https://spoti.fi/3Sckshv>

DION NIJLAND WU WEI & KLAAS HEKMAN

Bezetting:

Dion Nijland (contrabas),
Wu Wei (sheng, erhu),
Klaas Hekman (bassaxofoon, shakuhachi).

Datum en plaats:

11 september 2022,
Bimhuis, Amsterdam.

Ondanks steeds slimmere ontwerpen blijven instrumenten domme en gewetenloze dingen, terwijl de mogelijkheden onbegrensd zijn. En ook als spelers vindingrijk of erudiet zijn, blijft het voor hen lastig zich te onttrekken aan een rigide denkraam. Zomaar twee gedachten die bij me opkwamen bij het soloconcert van een contrabassist en het optreden van een duo dat speelde met lucht, membranen en snaren. Ze maakten muziek met een hoog improvisatiegehalte, die me de gelegenheid bood om tevens de relatie tussen de muzikanten, hun instrumenten en hun geluid te observeren.

Wu Wei. (Foto: Joke Schot)

Het is een verademing om op een jazzpodium in contact te zijn met artiesten die zich beperken tot het bespelen van hun akoestische instrumenten. Dat blijft een tijdloos genoegen. Om te beginnen was daar bassist **Dion Nijland**. Hij presenteerde zijn solo-album 'I Play Me'. Bloter dan in een soloconcert kan een musicus zich niet geven. De speler is nietig, de contrabas machtig en geduldig, maar geen sul. Nijland verkende talloze expressiemogelijkheden van de snaren en het klanklichaam. Hij zocht de grenzen – hoe zacht kan een bas eigenlijk? – rekte die op, passeerde ze en was ...vervolgd in de rechterkolom

Klaas Hekman. (Foto: Joke Schot)

de uitputting nabij. Je kunt een bas prepareren met bijvoorbeeld plastic stripjes of bamboestokjes, zo bleek. Ook de strijkstok ontkwam niet aan enig geëxperimenteer.

Wat jaren geleden zocht saxofonist **Klaas Hekman** naar een klankideaal voor zijn project The Noo Ones en kwam zo op het spoor van de Chinees **Wu Wei**, bespeler van de sheng, een Chinees mondorgel. Zijn instrument bestaat zo'n drieduizend jaar en is in essentie niet veranderd. Wel verbeterd en verrijkt door Wu Wei, die het instrument samen met zijn leermeester chromatisch maakte en het bereik vergroete tot drieënhalf octaaf. Hij kreeg een klassieke opleiding, ook op de erhu, een tweesnarige Chinese viool, en ontwikkelde zich tot virtuoos op beide instrumenten. Als sheng-speler is hij wereldberoemd en veelgevraagd in tal van muziekstijlen. In de vrije improvisaties, waarin hij acteert met Hekman, trekt hij alle registers open en verbijstert met de onvoorstelbare mogelijkheden en de enorme klankrijkdom die hij aan zijn instrument ontlokt. Het contrast met het fluitspel, maar vooral de diepe en soms extreem hoge klanksensaties van Hekmans bassax is fascinerend. Luistert u eens naar het album 'Oostum Wind' en kijk ook even op <https://vimeo.com/75010012>. U ziet Hekman en Wu Wei daar tijdens een jamsessie in Berlijn (2013).

Roland Huguenin

TICO PIERHAGEN

Bezetting:

Tico Pierhagen (piano),
Efraim Trujillo (sax),
Frans Cornelissen (trombone),
David Breidenbach (bas),
Enrique Firpi (drums).

Datum en plaats:

4 september 2022,
Le Petit Théâtre,
Groningen.

Er zijn van die lome zondagmiddagen, waarop je eigenlijk op het hete strand van Zandvoort zou willen zijn. Maar in plaats daarvan loop je over het Groninger Boterdiep, wat allang niks meer met een diep of met boter te maken heeft.

Een steenwoestijn van hoogbouw is ervoor in de plaats gekomen. En dan staat daar een klein sprookjesachtig huisje uit een ver verleden: Le Petit Théâtre, een interessante niche van het Groningse podiumlandschap!

Bij de deur hangt een ouderwets gordijn. Bij het opschuiven daarvan stroomden op 4 september de warme latin-jazzklanken je tegemoet. De klanken van Tico y Aquabajo, het orkest van pianist Tico Pierhagen.

Tico Pierhagen is een uitzonderlijk componist en dito bandleider.

Het concert was aangekondigd als jazz, een beetje funk en vooral een gezonde dosis 'Cumbia!' Verbazend was dat laatste natuurlijk niet als men weet dat die stijl uit Colombia komt. Maar het was geenszins alleen de leider die goed uit de verf kwam, de overige leden mochten er ook zijn. Opvallend was het uitstekende basspel van David Breidenbach. Daarnaast was er een uitstekende blazerssectie met trombonist Frans Cornelissen en saxofonist Efraim Trujillo. De laatste, een geboren Groninger is recentelijk weer terug als docent op het Prins Claus Conservatorium.

Het concert had een mooie opbouw. Pierhagen en consorten leidden het publiek vlekkeloos van concertzaal-muziek naar een danscafé. Aangemoedigd door de kreet 'er mag gedanst worden', gingen alle bezoekers uit hun stoel. De hoofdpersoon van de middag was onmiskenbaar Tico Pierhagen. Hij is niet alleen een uitzonderlijk componist, maar ook een dito bandleider. En het strand van Zandvoort? Helemaal niet meer aan gedacht! Manteca!

Bart Hollebrandse

Vlnr: Tico Pierhagen, David Breidenbach, Efraim Trujillo, Enrique Firpi en Frans Cornelissen. (Foto: Willem Schwertmann)

Efraim Trujillo (links) en Frans Cornelissen. (Foto: Willem Schwertmann)

Frans Cornelissen. (Foto: Willem Schwertmann)

VARIA

Meespelen met het Brussels Jazz Orchestra via 'music minus one'-app

Het Brussels Jazz Orchestra (BJO) biedt via een app zijn muziek in een 'music minus one'-vorm aan. De NomadPlay geeft de gebruiker de mogelijkheid om een instrument naar keuze uit te filteren en die partij zelf voor haar of zijn rekening te nemen. Om te beginnen is het BJO-album 'Mama Africa' (2010) beschikbaar via NomadPlay. Met dit album bracht Brussels Jazz Orchestra samen met Tutu Puoane een ode aan de muziek van Zuid-Afrika en Miriam Makeba. Meer muziek volgt spoedig.

Meer info: <https://bit.ly/3V62RYU>

Nieuw programma met Nederlandse jazz bij Concertzender

Ineke Vandoorn en Marc van Vugt presenteren sinds 15 oktober iedere tweede zaterdag van de maand op de Concertzender het nieuwe programma De Jazzdelta. Vanaf 19.00 uur draaien zij een uur lang Nederlandse jazz. Het programma is de opvolger van Holland Jazz, dat sinds 2005 door Jan Verweij werd samengesteld en op 17 september voor het laatst werd uitgezonden. Verweij was te ziek om het voort te zetten en overleed op 30 september (zie elders in deze Jazzflits). Het programma De Jazzdelta is te beluisteren (ook na de uitzending) op www.concertzender.nl.

Deventer heeft nieuwe jazzclub

Deventer heeft een nieuwe jazzclub: de Cantaloupe Jazzclub. De club is 7 oktober van start gegaan in hotel FINCH aan de Keizerstraat. Elke maand wordt daar een jazzconcert georganiseerd 'met kleine bezettingen in een gezellige ambiance'. De club werd geopend door drummer Erik Poorterman & Friends. Op 6 november komt het Simon Rigter Trio naar Deventer en 3 december de formatie Something about Sanna.

Meer info:

<https://www.cantaloupe-jazzclub.nl/>

Lezing Chet Baker in Hnita Jazzclub

Op 26 oktober geeft Joris Preckler in de Hnita Jazzclub in Heist-op-den-Berg een lezing over Chet Baker. Hij loodst de aanwezigen door leven en werk van deze zanger/trompettist en dat op precies dezelfde plek waar Baker op 30 november 1983 een concert gaf. De avond start om 19.30 uur.

Meer info:

<https://bit.ly/3yeNJPm>

FESTIVALS NOVEMBER

JAZZ
on the sofa

Jazz Festival
in de Bibliotheek
en Muziekschool
Zeist

zondag
6 november
15.00 uur

www.jazzonthesofa.nl

performers
Sena VAN TELLINGEN
KunstenHuis

de Bibliotheek Zeist
Muziekschool Zeist

Een initiatief van de Stichting JAW-Z

JAZZFESTIVAL HEERDE

De Heerd, Heerde

4 november 2022

(<https://jazzfestivalheerde.nl>)

Met onder anderen: Big Band Heerde, Luuk de Vries – Rémi Keupink Kwintet, Shebop, Sjoerd Dijkhuizen Kwartet feat. Rein de Graaff en Big Band Allotria.

JAZZ ON THE SOFA

Bibliotheek Zeist, Muziekschool Zeist

6 november 2022

(<https://jazzonthesofa.nl/>)

Met onder anderen: Kemenade/Busch, Piasecki/Zawartko, Mark Lotz 3, Guy van Beek en Ronald Snijders Ensemble.

HASSELT IN THE MOOD

Diverse locaties, Hasselt (B)

11 november 2022

(<https://www.jazzinhasselt.be/>)

Met onder anderen: Carlo Nardozza, Peter Hermesdorf, Frank Vaganée, Bram Weijters, Buscemi, Hilde Vanhove, P'tit Cons, Under the Reefs Orchestra, Ben Vanderweijden en Kristen Cornwell.

...vervolg op de volgende pagina rechts

Han Bennink laat van zich horen en zien in Friesland

In het kader van de viering van de tachtigste verjaardag van drummer Han Bennink laat hij de komende maanden nadrukkelijk van zich horen en zien in Friesland. In Galerie Hoogenbosch (Gorredijk) hangt onder de titel 'De wereld van Han Bennink' een greep uit zijn beeldende kunst. 'Vogels, Vissen, Water' is het thema van de expositie van Han Bennink in Het Trippemaal (Gersloot). Museum Bélvédere (Heerenveen) toont een keuze uit zijn objecten, collages en tekeningen. En in Le Brocope (Oldeberkoop) hangen werken die verband houden met muziek, onder meer ontwerpen van platenhoezen. Op alle vier genoemde plekken geeft Han Bennink bovendien van oktober tot en met december concerten met musici met wie hij zich verwant voelt en regelmatig speelt. Op het programma staan optredens met onder anderen saxofonist Joris Roelofs, zangeres-bassist Fuensanta Méndez, ICP Orkest, trompettist Ian Cleaver & bassist Thomas Pol, The Quartet NL en klarinetist Michael Moore, bassist Ernst Glerum & violiste Mary Oliver.

Meer informatie: <https://bit.ly/3yKZilB>

Jazz Maastricht staat stil bij twintigjarig bestaan

Jazz Maastricht staat dit theaterseizoen stil bij het twintigjarig bestaan met onder meer Pop-up Jazzclub-concerten, het JazzOUT Fest Limburg 2023 en bandcoaching. De Pop-up Jazzclub is elke derde vrijdag van de maand te vinden in Kumulus, 'een unieke plek waar jazzmusici en luisteraars elkaar ontmoeten voor een intieme muzikale beleving', aldus de organisatoren. Het JazzOUT Fest Limburg staat in de agenda voor april 2023. Het is verspreid over drie weekenden in Roermond, Venlo, Heerlen en Maastricht. Coaching van musici gebeurt onder meer via het project 'Take it to the bridge', dat bedoeld is voor conservatoriumstudenten en amateurmuzikanten. Jazz Maastricht werd opgericht door Jean Haesen. Het heeft vijf werkgebieden geformuleerd: festival & evenementen, talentontwikkeling, maatschappij, nieuwe makers en Euregionale samenwerking. De organisatie omschrijft zichzelf als het 'kloppend hart van jazz in de (Eu)regio'.

Info: <https://www.jazzmaastricht.com/>

Bekijk in de rechterkolom op onze website alle oude nummers van Jazzflits (vanaf 2007). Klik hier: <http://www.jazzflits.nl/>.

Marike van Dijk speelt op Rockit, Groningen. (Foto: Tom Beetz).

ROCKIT

Oosterpoort, Groningen
12 november 2022

(<https://www.nona.be/nl/festival/brand-jazzfestival-2022>)

Met onder anderen: Redman/Mehldau/McBride/Blade, Nubya Garcia, Bill Frisell Harmony, Lizz Wright, Joel Ross, Guy Salamon Group, **Marike van Dijk** en Fergus McCreadie.

SUPER-SONIC JAZZ FESTIVAL

Paradiso, Vondelkerk, De Duif, Amsterdam
15 tot en met 20 november 2022

(<https://www.supersonicjazz.nl>)

Met onder anderen: Alfa Mist, Roy Ayers, Melanie Charles, Makaya McCraven, Bnnyhunna, John Carroll Kirby en Nu Genea.

BRAND!

Kunstencentrum Nona, Mechelen
24 november tot en met 1 december 2022

(<https://www.nona.be/nl/festival/brand-jazzfestival-2022>)

Met onder anderen: Lara Rosseel, Profound Observer met Bert Joris, Naima Joris Band, Alexander Hawkins/Tomeka Reid, Gard Nilssen Acoustic Unity, Aki met Joachim Badenhorst en Vitja Pauwels' Carte Blanche met Marc Ribot.

JAZZNIGHT MAASTRICHT

AINSI, Maastricht
24 november 2022

(<https://www.conservatoriummaastricht.nl/events/jazz-night-0>)

Met: ensembles jazzopleiding conservatorium van Maastricht.

JAZZ IN DE WINKEL

Diverse locaties, Zaandam
26 november 2022

(<https://jazzindewinkel.nl/>)

Met onder anderen: Montis, Goudsmit & Directie, DULFER!, Jan Molenaar Big Band, Teddy Sicking Kwintet en Myles Sanko.

Weer Django-festival in Bimhuis

Van 20 tot en met 22 januari 2023 vindt in het Bimhuis andermaal het festival Django Amsterdam plaats. Het is de negende editie van het festival, dat in 2015 in café kapitein Zeppos van start ging. Onder anderen het Tcha Limberger Trio en gitarist Stochelo Rosenberg treden op. Het vorige festival was op 17 september jl. Het was de uitgestelde editie van januari 2022, die door de coronabeperkingen niet door kon gaan.

Inschrijving tweejaarlijkse Dutch Jazz Competition gestart

Tot 14 november kunnen talentvolle Nederlandse jazz- (en cross-over)bands (leeftijd leden maximaal 35 jaar) zich aanmelden voor de veertiende editie van de tweejaarlijkse Dutch Jazz Competition. De ingezonden muziek wordt beoordeeld door een 'geblinddoekte' vakjury. Zes bands worden geselecteerd voor de halve finales. Die zijn op 8 december in TivoliVredenburg, Utrecht. Een andere vakjury selecteert vervolgens vier finalisten. Die treden op 17 december op in het Bimhuis, Amsterdam. De finalisten maken kans op een geldprijs, optredens op festivals en financiële ondersteuning bij het maken van een cd. Ook mag het publiek dit jaar weer een 'Publieksprijs' uitreiken. De laatste winnaars van de Competition waren het Loran Witteveen Quintet (2014), het Xavi Torres Trio (2016), Sun Mi Hong Quartet (2018) en het Aviv Noam Quartet (2020).

Jazzclubs Dendermonde bundelen krachten op website

Alle jazz- en bluesactiviteiten in het Vlaamse Dendermonde staan sinds kort op één plek op het net: www.dmdjazz.be zo heet de website. Jazz Centrum Vlaanderen, de Honky Tonk Jazz Club & Second Line, Bastion Vijf en cc Belgica zijn de deelnemers. "Vier huizen, vier podia, vijf muziekwerkingen, groot en klein, met grote en kleine backstage, van bigband tot solo, van concert tot 'artist talk', van postmodern tot traditioneel, alles wat in Dendermonde naar jazz en blues ruikt, past op deze website", aldus Bart Van Den Broucke, directeur van het cultureel centrum Belgica, in een persbericht over het initiatief.

SPOTIFY AFSPEELLIJST Jazzflits 384

Wij maakten voor u in Spotify een afspeellijst met nummers uit de op pag. 6 en verder besproken albums. Klik hier om de selectie te beluisteren:
<https://spoti.fi/3SckshV>

— True Love Will Find You in the End —

JAZZ&mo'

VIBES, GROOVES, FUNKY LICKS

Ditmaandelijkse gratiszouo Belgisch/Vlaams jazzmagazine
19 22. nr 3 - september 2022 - Kantoor van sflgthe: Brussel X - P469123

Naïma Joris

#21

STEEM

'Ik gebruik mijn volledige lichaam'

'Ik ben de vrouw van de duizend hobby's'

TOOLS & TECHNIEK Monique Harcum

Jazz&mo' #21 is uit

Op de voorplaat van de nieuwste uitgave van het Vlaamse blad Jazz&mo' staat zangeres Naïma Joris. Ook binnenin is er veel aandacht voor vocalisten, voor Tutu Puoane en Ewout Pierreux bijvoorbeeld. Barbara Wiernik, Anu Junnonen en Lynn Cassiers vertellen over hun nieuwe projecten en lesgeven. Verder een interview met Cécile McLorin Salvant, die zingt alsof ze een geheim vertelt. En verder onder meer: Leon Lhoëst gaat a capella en Marc Van den Hoof herinnert zich een zanger met hoed.

Meer informatie:

<https://muziekmozaiek.be/winkel/product/jazzandmo-21/>

Preis deutschen Schallplattenkritik voor Charles Lloyd

In de categorie jazz is de Jahrespreis 2022 van de 'Preis der deutschen Schallplattenkritik' toegekend aan het album 'Trios: Chapel' van saxofonist Charles Lloyd met gitarist Bill Frisell en bassist Thomas Morgan (zie ook de recensie van Jeroen de Valk in Jazzflits 379). De Preis der deutschen Schallplattenkritik werd in 1980 ingesteld door een groep recensenten die met de Preis het publiek op uitzonderlijke plaatopnamen wil attenderen. Ieder kwartaal verschijnt een Bestenliste en iedere herfst wordt een jaarprijs uitgereikt.

Dertig jaar W.E.R.F.-records in 2023

Het Brugse label W.E.R.F.-records bestaat volgend jaar dertig jaar. Het label werd in 1993 door Rik Bevenage opgericht en inmiddels zijn 218 platen uitgebracht. "Die naam is een grap en staat voor *wasted energy records factory*, omdat Rik in 1993 vreesde dat dit niet-commercieel initiatief geen lang leven beschoren was. Hij wou de Brugse jazzpianist Kris Defoort een plezier doen met een eerste cd", vertelt Benny Claesier, die de maatschappij sinds 2008 bestiert.

De eerste plaat op het W.E.R.F.-label.

W.E.R.F.-records was een nevenactiviteit van het gerenommeerde Brugse podium De Werf, waar ook veel internationale artiesten zich meldden, zoals trompettist Wynton Marsalis. Het label bracht werk uit van alle grote namen uit de Belgische jazz: pianiste Natalie Lories, Kris (piano) en Bart (sax) Defoort, Aka Moon, trompettist Bert Joris, het Brussels Jazz Orchestra en vele anderen. Zeventig procent van de kosten van het maken van cd's kunnen uit de opbrengst van de verkoop worden gedekt, legt Claesier uit. Het resterende gat wordt gedicht door subsidies. Benny Claesier: "Toen ik in 2008 het team vervoegde, zat de jazzwerking van De Werf in een dipje. Er was te weinig vernieuwing in de jazzwerking, de concerten trokken steeds minder volk." Een fusie met Vrijstaat O. in Oostende in 2017 bracht nieuw elan en nieuwe middelen en opende ook nieuwe mogelijkheden voor het label. Dat bleef op de been, ondanks de concurrentie van Spotify en gelijksoortige bedrijven. In 2021 kwamen zestien cd's uit en ook dit jaar zal dit zo zijn. Het jubileum van W.E.R.F.-records werd van 30 september tot en met 9 oktober gevierd tijdens het stadsfestival AMOK in Brugge.

(Bron: kw.be)

JAZZ IN BEELD

STEVEN KAMPERMAN

Klarinettist **Steven Kamperman** toert momenteel met zijn project City Maps door Nederland. Op 8 oktober deed hij het jazzpodium Hot House in Leiden aan. Op de foto's van Marcel Schikhof op deze en de volgende pagina staan leider Kamperman (klarinet, percussie), Bart Maris (trompet), Jorrit Westershof (gitaar) en Dion Nijland (bas).

STEVEN KAMPERMAN CITY MAPS, 8 OKTOBER, HOT HOUSE, LEIDEN

JAZZ IN BEELD

Dion Nijland. (Foto: Marcel Schikhof)

Bart Maris. (Foto: Marcel Schikhof)

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

VIJF GROOTMEESTERS VAN HET MODERNE SLAGWERK

Het Franse maandblad *Jazz Magazine* biedt de mogelijkheid een abonnement te nemen ofwel zonder ofwel met cd'tje, mét betaal je een verwaarloosbare meerprijs. *Jazz Magazine 752*, september 2022, publiceert in zijn reeks *Jazz Collection n° 40* vijf fabuleuze drumsolo's van bekende drummers: **Kenny Clarke**, **Max Roach**, **Philly Joe Jones**, **Art Blakey** en **Roy Haynes** (zie de afbeelding van de hoes van de bijgesloten cd op pag. 27). Over elk van hen kan je een boek schrijven; over vijf van hun nummers de navolgende kleine dissertatie.

KENNY CLARKE – NOW'S THE TIME (Charlie Parker) (2'00)

Van 'Kenny Clarke & Ernie Wilkins', Savoy SV0222, 30 maart 1955

Beluister de solo van Clarke hier:

<https://bit.ly/3Czd5bR>

Kenny Clarke (1914-1985) is genoegzaam bekend door de Kenny Clarke-Francy Boland Big Band in 1961. Het orkest werd rond 1973 ontbonden na wel dertig platen. Begin **1948** kwam hij met de bigband van trompettist Dizzy Gillespie naar Europa. Hij was onder meer te beluisteren in de Parijse Salle Pleyel. Van 8 tot 15 mei 1949 deelname aan Jazz Festival in Parijs. Vanaf september **1956** kwam Clarke in de Lichtstad wonen. Hij knoopt een relatie aan met zangeres Annie Ross (1930-2020), samen hebben ze een zoon Kenny Clarke Junior (°1950). Zijn huwelijk uit 1944 met Carmen McRae (1920-1994) loopt op de klippen. In **1962** trouwt Clarke nog eens, nu met de Duitse Daisy Wallbach (1938-1993), ze vestigen zich in Montreuil-sous-Bois, zorgen voor een nakoeling met hun zoon Laurent Clarke (°1964). Hij werkt als Laurent Salaam Clarke mee aan het boek 'Dizzy Atmosphere: Conversations avec Dizzy Gillespie', 1990.

Tijdens het Filmfestival in Cannes, mei **1988**, werd 'Bird', een film van Clint Eastwood over het leven van Charlie 'Bird' Parker, met lof bezongen, in de soundtrack zit een 'Now's The Time'. In Montreuil kan je de 'Rue Kenny Clarke' bewandelen en zijn graf bezoeken op de begraafplaats Père-Lachaise.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Kenny Clarke op de hoes van een Savoy-plaat.

Ligt hij daar in de buurt van andere moslims, want sinds 1946 was zijn naam 'Liaquat Ali Salaam'?

De kans is groot dat 'Pieces Of Time' van september **1983** met de drummers Andrew Cyrille, Milford Graves en Don Moye zijn laatste plaat was.

Op YouTube: het Kenny Clarke Trio met Alby Cullaz en Michel Sardaby op 26 juli 1979 in Antibes; de Kenny Clarke/Francy Boland Big Band op 22 oktober 1967 in Praag met trombonist Eric van Lier, Boland, vibrafonist Fats Sadi; op 7 september 1969 zijn orkest in een 'Battle of the Bands TV Show' in de Satory Hall in Keulen, met een 'Griff's groove'-solo van saxofonist Johnny Griffin (1928-2008).

Now's the time (Charlie Parker)

De bebop was al jaren aan het kiemen, maar door de 'recording ban' van Petrillo en de AFM werd verhinderd dat de nieuwe boodschap via de plaat verspreid werd. Pas op 26 november 1945 speelt Parker, de pionier van de bebop, dit nummer voor het eerst in de studio voor Savoy. De Savoy'ers zagen direct financieel brood in het nummer en reeds in de studio kochten die voor vijftig dollar het copyright van Parker. Het stuk behoort al meer dan 75 jaar tot het basisrepertoire van de boppers. Zegt Frank Foster: "Charlie Parker's 'Now's the Time' changed my life. I heard him live on one occasion in Detroit and the next, the second and last time I heard him live. I played with him at Birdland. My first night in New York, 27th July 1953, the only date I can remember apart from my birthday!" Drummer Art Blakey speelt het stuk met trompettist Clifford Brown in de Birdland op 21 februari 1954. Trompettist Miles Davis speelt het op 17 juli 1955 tijdens het Newport Jazz Festival. Pianist Bud Powell vertolkt het in trio op 23 september 1956. The Swingers alias Lambert, Hendricks & Ross zingen het op 24 maart 1959 in de Crescendo in Hollywood. Boy Edgar's Big Band speelde dit nummer op 19 en 20 oktober 1965 in het Bavohuis in Amsterdam; Herman Schoonderwalt, Piet Noordijk en Theo Loevendij waren erbij.

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

En vocalist Eddie Jefferson (1918-1979) zet er een tekst op: 'come reminisce with me and think about the Bird', met Richie Cole live in de Tin Palace, NY, maart 1976. Jefferson vertolkte dit al vroeger op 21 mei 1974 met het Louis Van Dijk Trio, Jacques Schols (bas) en John Engels (drums).

Eens teruggrijpen naar 'Now's The Time', Fresh Sound 166, met saxofonist Bobby Jaspar, gitarist René Thomas, bassist Jean-Marie Ingrand en drummer Jean-Louis Viale live in Parijs, 1962. Volgens Robert Pernet: 'tracks featuring René Thomas are not with Jaspar, as indicated in the cd-booklet, but with Jacques Pelzer'!

Art Blakey: 'Now's the time':

<https://bit.ly/3rYd6kKW>

MAX ROACH –

MILDAMA (Max Roach) (4'30)

Beluister dit stuk hier:

<https://bit.ly/3Tt25Up>

Van deze 'Mildama' bestaan zes 'takes', gaande van 2'17" tot 4'34"; op het labeltje van EmArcy EP-1-6113 staat als datum 10 augustus 1954. Jazz Magazine neemt de versie van 'Brown and Roach – Incorporated' in Los Angeles: Clifford Brown, saxofonist Harold Land, pianist Richie Powell, bassist George Morrow en Max Roach. Jazz Discography Project plaatst de opname op 6 augustus 1954. Op 26 juni 1956, tijdens een reis van Philadelphia naar Chicago, verongelukten Clifford Brown, de broer van Bud Richie Powell en zijn vrouw, Max Roach belandt in een depressie en raakt aan de drank.

Max Roach (1924-2007) behaalde in **1942** zijn diploma slagwerk aan het Manhattan Conservatory of Music. Zijn eerste idool was Kenny Clarke. Roach is in New York actief aan de fameuze 52nd Street, thuis in Monroe's en Minton's en wordt gauw de favoriete drummer van Parker en Gillespie.

Op 15 mei **1949** is Roach in Parijs, Salle Pleyel voor een jamsessie bij het Paris Jazz Festival, waarbij ook Charlie Parker, Miles Davis, de trompettisten Kenny Dorham en Hot Lips Page, en de saxofonisten James Moody en Don Byas, klarinettist Sidney Bechet, bassist Tommy Potter, Toots Thielemans (1922-2016). De 'Salle Pleyel' is genoemd naar de Oostenrijkse pianobouwer Ignaz Pleyel (1757-1831), huidige ligging aan de Rue du Faubourg Saint-Honoré, nummer 252, Parijs natuurlijk. Nog steeds wordt jazz en blues geprogrammeerd.

...vervolg in de rechterkolom

Max Roach op een Verve-platenhoes.

Roach en Gillespie starten het platenlabel Debut, publiceren het concert van 15 mei **1953** in de Massey Hall, Toronto: Parker, Gillespie, Bud Powell, Charles Mingus en Max Roach.

Roach zet zich in voor de rechten van de zwarten. Er komt een politieke dimensie in zijn muziek, gesteund door zijn echtgenote Abbey Lincoln (1930-2010), met wie hij getrouwd was van 1962 tot 1970. Vandaar de 'We Insist! Freedom Now Suite' uit het najaar **1960**.

Roach behoorde met Charles Mingus, saxofonist Eric Dolphy, saxofonist Walter Benton en trompettist Roy Eldridge tot de 'Newport Rebels' (zie het tentje tijdens hun alternatief Newport Jazz Festival op de platenhoes van hun gelijknamige plaat van november 1960; ze protesteerden tegen de programmering van het grote Newport Jazzfestival).

Zou de VRT zijn opnamen van 16 januari 1964 met het Max Roach Quartet bewaard hebben?

Tussen **1977** en 1999 trad Roach, volgens de archieven, zes keer op tijdens het North Sea Jazz Festival.

Op 6 augustus **1985** speelt Roach in Frankrijk met pianist Eddy Louiss, vibrafonist Bernard Lubat, saxofonist Manu Dibango en zanger Salif Keita op het 'Fête de l'Humanité' uit sympathie voor Nelson Mandela.

In **1989** hielp hij zijn dochter-violiste Maxine Roach bij haar Uptown String Quartet.

Toen hij stierf woonde Roach in Manhattan, New York. Hij is begraven op het Woodlawn Cemetery in de Bronx in de buurt van Duke Ellington, Miles Davis en saxofonist Illinois Jacquet. Op zijn grafsteen staat: "Your hands shimmering on the legs of rain".

Hij had veelal een jazzstandard op zijn speellijst: 'Caravan', 'Darn that dream', 'Joy spring' van Clifford Brown, 'St. Louis blues' en/of 'What is this thing called love'.

Luister hier naar 'We Insist! Freedom Now Suite':

<https://www.youtube.com/watch?v=SAzTCfZod4c>

PHILLY JOE JONES – TWO BASS HIT (John Lewis/Dizzy Gillespie) (5'10")

Miles Davis, Cannonball Adderley, John Coltrane, Red Garland, Paul Chambers, Philly Joe Jones opgenomen 4 februari 1958, Columbia Studios, New York (Columbia CL 1193) en te vinden op de plaat 'Miles Davis – Milestones' en op talrijke andere publicaties.

Luister hier naar dit stuk:

<https://bit.ly/3CZ2WGJ>

Het was in 1951 dat klarinettist Tony Scott Joseph Jones (1923-1985) 'Philly Joe' noemde (naar Philadelphia) om hem te onderscheiden van Count Basie's drummer Jo Jones (1911-1985) uit Chicago. In **1945** debuteerde Philly Joe bij Benny Golson. Hij was drummer in het Miles Davis Quintet van 1955 tot 1958, samen met John Coltrane (sax), Red Garland (piano), Paul Chambers (bas). In oktober **1957** is Jones met Miles Davis en Bobby Jaspar in de Birdland, in **1959** bij saxofonist Ben Webster in Washington. In **1967** met zangeres Sarah Vaughan en pianist Erroll Garner op het Festival in Berlijn. Van 1967 tot 1969 blijft hij achter in Engeland. Hij begint in Hampstead een school voor slagwerkers. In 1968 schrijft hij zijn boek 'Brush Artistry' Jones: "I like to play brushes a lot because people are fascinated by brushes, most of my brushwork comes from Sid Catlett". In oktober **1968** neemt hij in Londen met trompettist Kenny Wheeler en saxofonist Pete King 'Baubles, Bangles and Beads' op, een klassiek stuk van Alexander Borodin (ook in de Broadway musical 'Kismet', 4 december 1953). Het liedje heeft u vast weleens gehoord op de radio: zangeres Peggy Lee had er een hit mee, haar opname van 16 september 1953. Jones woont van **1969** tot 1972 in Parijs, waar hij samen met Kenny Clarke een drumschool opent. Veel optredens in Le Chat Qui Pêche. Hij neemt op met saxofonist Hank Mobley en pianist Jef Gilson. Hierna naar München bij trompettist Dusko Gojkovic. In **1972** terug naar Philadelphia, formeert zijn fusion-groep Le Grand Prix. Hij specialiseerde zich in de muziek van Tadd Dameron, 'To Tadd With Love', 28 juni 1982. Af en toe kwam Philly terug naar Europa: hij toert in **1976** met pianist Cees Slinger (1929-2007), saxofonist Charles Bowen en bassist Wilbur Little. Deze laatste vond het fijn in Nederland, kwam er wonen in 1977; hij sterft in Amsterdam in 1987. Ook in 1976 toerde pianist Rein de Graaff met Philly Joe Jones

...vervolg in de rechterkolom

Philly Joe Jones op de hoes van de Jazzmagazine-cd.

in gezelschap van de saxofonisten Dexter Gordon en Sonny Stitt. Voor de Hnita Jazzclub in Heist-op-den-Berg bracht De Graaf Sonny Stitt, Ferdinand Povel (saxofoon) en Henk Haverhoek (bas) mee.

Philly Joe Jones is terug in **1985** met Cees Slinger en saxofonist Clifford Jordan, met op 22 april 1985 'Sling Shot', Timeless 225, nog bij Familie Wigt zeer beperkt te koop.

Nog meer 'Two bass hit':

26 oktober 1955 – Miles Davis Sextet waarbij John Coltrane

13 oktober 1957 – Sonny Clark Trio met Paul Chambers en Philly Joe Jones

3 juli 1958 – Miles Davis Sextet op Newport Jazz Festival

22 oktober 1958 – Donald Byrd met Bobby Jaspar op 'Parisian thoroughfare' in de Parijse Olympia

16 juli 1982 – Cees Slinger Octet met Dusko Gojkovic, Ferdinand Povel, Herman Schoonderwalt tijdens het North Sea Jazz Festival in Den Haag, op YouTube te bekijken:

<https://www.youtube.com/watch?v=ykFnUulQIZo>.

ART BLAKEY – SINCERELY DIANA (Wayne Shorter) (6'50")

Drummer Winand Harper (°1962) beveelt deze solo aan bij zijn leerlingen slagwerk.

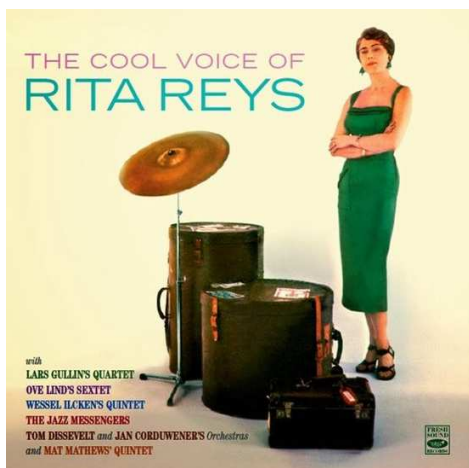
Luister hier naar dit stuk:

<https://www.youtube.com/watch?v=vKDTOPosvMA>

Na een trip door Africa & Nigeria verandert Art Blakey (1919-1990) in **1947** zijn naam in 'Abdullah Ibn Buhaina'. Wie kent er niet Blakey's uitvoeringen van 'Blues march' van Benny Golson, 'Moanin' van Bobby Timmons en 'Ugetsu' van Cedar Walton. Na de Seventeen Messengers Big Band, met meest moslims als Abdul Hamid (Kenny Dorham), Sahib Shihab (Edmond Gregory), Ibrahim Ibn Ismail (Walter Bishop Jr.) volgen rond **1954** zijn eerste Jazz Messengers voor een concert in Birdland (NY) met Clifford Brown, Lou Donaldson (sax), Horace Silver (piano) en Curley Russell (bas). In **1955** neemt Silver de organisatie over

...vervolg op de volgende pagina links

met Kenny Dorham, Hank Mobley, Doug Watkins. Blakey wordt de leider. Op 3 mei **1956** wordt in New York 'The Cool Voice of Rita Reys' met de Jazz Messengers opgenomen met Donald Byrd (trompet), Hank Mobley, Horace Silver, Doug Watkins en Art Blakey (Fresh Sound 861; zie de onderstaande hoesafbeelding).

Blakey heeft altijd goeie solisten gehad, zie zijn discografie.

Slechts uitzonderlijk verliet hij zijn Messengers. Een keer op verzoek van eens zijn pianist James Williams (1951-2004), om met Ray Brown het 'Magical Trio 1' te vormen, opnamen op 26 juni 1987. Van **1977** tot 1990 was Blakey een dozijn aantal keer op het North Sea Jazz Festival. Op 13 juli **1990** voor een laatste keer, hij overleed drie maanden later op 16 oktober 1990. Blakey was ook te zien in Maastricht, Rijswijk, Hogeveen, Laren en Monster.

Rudy Van Gelder zat op 30 oktober 1958 aan de knoppen voor de Blue Note 'Moanin'. Al diezelfde Messengers stonden een maand later op 30 november 1958 op te treden in Brussel voor het RTBF-programma 'Jazz Pour Tous': Lee Morgan, Benny Golson, Bobby Timmons (piano), Jymie Merritt (bas) en Art Blakey, te vinden op YouTube, formidabel. Daags voordien op 29 november 1958, live in Scheveningen. Het jaar nadien, op 14 november 1959, live in Amsterdam, Concertgebouw. Op 13 december 1959 in de Apollo, Antwerpen, daarna in Brussel, Paleis voor Schone Kunsten. Op 18 december 1959 zijn de Messengers in Parijs, Bud Powell, Barney Wilen, Walter Davis Jr. schuiven bij voor de 'Paris Jam Session' in het Théâtre des Champs Elysées.

Noemenswaardig is 'The Giants of Jazz'-toer van George Wein in oktober-november...[vervolg in de rechterkolom](#)

ber 1971 hier in Europa: Art Blakey, Dizzy Gillespie, Thelonious Monk, Sonny Stitt, Kai Winding (trombone), Al McKibbon (bas), te gast in Milaan, Parijs, Warschau, Praag, Belgrado, Berlijn, Boblingen, Kopenhagen. Op 14 november 1971 wordt het concert in het Victoria Theatre in Londen opgenomen voor Atlantic. Licht gewijzigde bezetting nog op Newport Jazz Festival van 8 juli 1972, Monterey Jazz Festival op 16 september 1972, en op 12 november 1972 in Bern (Monk zijn laatste opnamen? De laatste tien jaar van zijn leven was Monk ziek. Hij sprak nooit met volzinnen, speelde nooit meer op de piano. Hij overleed op 17 februari 1982. Begraven op het Ferncliff Cemetery, Hartsdale, NY).

Enkele standards op Blakey's speellijst:

'A night in Tunisia' van Dizzy Gillespie en Frank Paparelli, copyright 1944, stond dikwijls op zijn speellijst, Sarah Vaughan (1924-1990) maakte er op 31 december 1944 een vocale versie van, ze was toen twintig jaar.

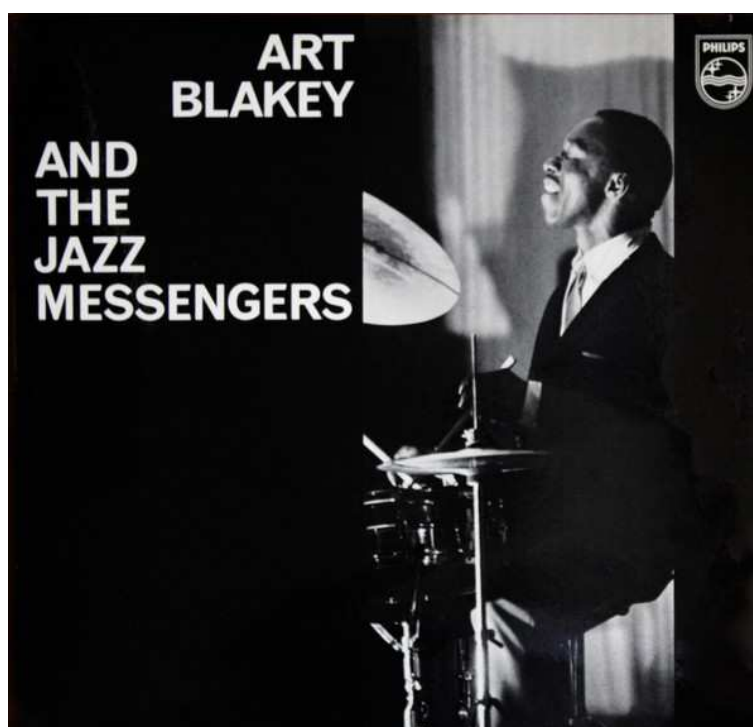
'Come rain or come shine' speelt Blakey in 1958, op 6 mei 1959 maakt Ray Charles daar een klassieke interpretatie van.

'Confirmation' van Parker; Blakey speelde het in 1954 bij het lanceren van zijn Messengers in Birdland.

'I remember Clifford' van Benny Golson, Lee Morgan speelde dit in Scheveningen. Bud Powell speelde dit stuk veel in trio, ook op 23 april 1962, gevoelig emotioneel omwille van de verongelukte Clifford Brown en Richie Powell.

'Moanin' van Bobby Timmons, op 30 oktober 1958, Timmons, Morgan, Golson, Merritt, Blakey. Jon Hendricks maakte er een gezongen versie van op Blakey's 'Buhaina', maart 1973

'Rhythm-A-Ning' van Thelonious Monk, Nesuhi Ertegun van Atlantic wilde dit nummer opnemen met Blakey, de Messengers én Monk, zo geschiedde op 15 mei 1957 met Bill Hardman, Johnny Griffin, en Spanky DeBrest (1937-1973) als invaller voor de voorziene bassist die te diep in het glas had gekeken. Meester Monk speelt het op 'Thelonious In Action', met Johnny Griffin, drummer Roy Haynes live in het Five Spot Cafe op 7 augustus 1958.

Art Blakey op een platenhoes van het label Philips.
...[vervolg op de volgende pagina links](#)

ROY HAYNES – SNAP CRACKLE (Roy Haynes) (4'08")

Komt uit de plaat 'Out Of The Afternoon', Roland Kirk (sax), Tommy Flanagan (piano), Henry Grimes (bas) en Roy Haynes; opgenomen voor Impulse! AS23, 16 mei 1962.

In de goedkope reeks van Real Gone 493, Eight Classic Albums van Roy Haynes op 4-cd, in totaal 55 tracks, periode 1954-1962, ook de 'Snap crackle' staat erop.

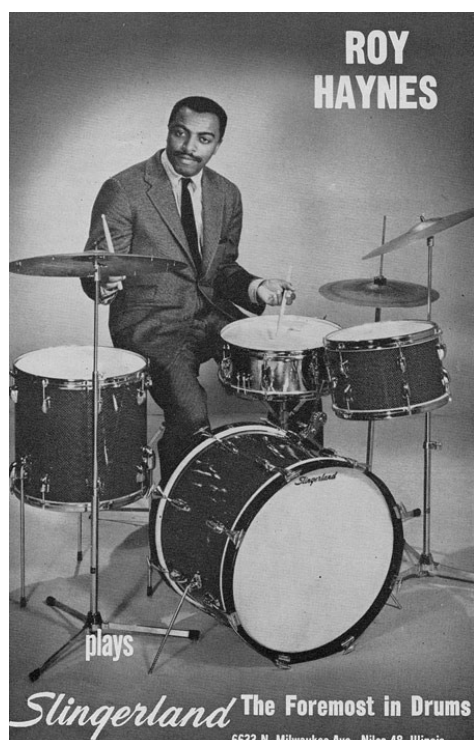
Luister hier naar dit stuk:

<https://bit.ly/3RYqxcvC>

Roy Haynes, geboren in 1925 en nog onder de levenden. Zijn zoon Graham (°1960) speelt kornet. Een andere zoon is drummer Craig 'Holiday' Haynes (°1965). Vader Roy begeleidde Billie Holiday in april 1959 in George Weins Storyville Club in Boston.

Hij hoort in het rijtje grootdrummers: Kenny Clarke, Art Blakey, Elvin Jones en Max Roach.

Hoeveel keer Haynes in Nederland optrad kon ik niet achterhalen: Loosdrecht, Laren, North Sea Jazz Festival, Amsterdam, Rotterdam, Maastricht... Tientallen keren.

Roy Haynes in een reclame voor drums.

Haynes werkte al in **1945** in de Savoy Ballroom met het orkest van Luis Russell, nadien bij Lester Young, van **1949** tot 1953 bij Charlie Parker, van 1954 tot 1959 bij Sarah Vaughan.

...vervolg in de rechterkolom

Speciaal zijn 'The **1954** Paris Sessions': op 26 oktober bestaat het Roy Haynes Sextet uit Barney Wilen, klarinettist Jay Cameron, pianist Henri Renaud, gitarist Jimmy Gourley en bassist Joe Benjamin; op 28 oktober drumt Roy met Joe Benjamin in het Henri Renaud Trio. Op hetzelfde album sessies met gitarist René Thomas van 5 mei 1954, met Jean-Louis Viale op drums, niet Roy Haynes, origineel op Vogue.

Het was bassist Al McKibbon (1919-2005) die Haynes' jazzdrumming omschreef als 'snap crackle', hij was bassist van 1951 tot 1958 bij de blinde pianist George Shearing.

Twee Belgen in **1958** met Roy Haynes: René Thomas en Sonny Rollins and the Big Brass op 11 juli 1958; Toots Thielemans in het George Shearing Quintet op 'Latin Affair' in december 1958.

In april **1963** neemt hij 'Cracklin' op met saxofonist Booker Ervin, pianist Ronnie Matthews en bassist Larry Ridley (OJC 818). Ook in 1963, met John Coltrane, pianist McCoy Tyner, bassist Jimmy Garrison op het album 'To The Beat Of A Different Drum', Impulse!.

In **1971** is Haynes leider van zijn 'Hip Ensemble', met trompettist Marvin Peterson en saxofonist George Adams.

Heel wat musici kregen opleiding bij Haynes, gingen hun eigen weg en werden bekend onder eigen naam: George Adams, Ralph Moore, David Kikoski, Ed Howard, Marvin Peterson, Roy Hargrove, Kenny Garrett en David Sanchez.

In juli **1992** is Haynes in de Davout Studios in Parijs met pianist David Kikoski, saxofonist Craig Handy en bassist Ed Howard voor 'When It's Haynes It Roars'.

Op 12 november **1993** is Haynes met saxofonist Joshua Redman in het Pat Metheny Special Quartet te Luik voor het Belga Jazz Festival.

In mei **1998** verschijnt zijn 'Shades of Senegal' een drumsolo van zes minuten, op de plaat 'Praise'.

Luister hier naar deze solo:

<https://www.youtube.com/watch?v=RyPNxKMLyOI>

In maart **2001** vereert Roy Haynes met 'Birds Of A Feather', een eerbetoon aan Charlie Parker, in gezelschap van trompettist Roy Hargrove, saxofonist Kenny Garrett, Dave Kikoski en bassist Dave Holland, 'a terrific cd' met bovendien een 'Now's the time', Dreyfus FDM 366252.

Op YouTube vindt u de tachtigjarige Roy Haynes tijdens de Summer Night van het Modern Drummer Festival in **2005**, met saxofonist Marcus Strickland, pianist Martin Bejerano (°9 maart 1974) en bassist John Sullivan.

In **2009** verheft de Franse Minister van Cultuur Christine Albanel Roy Haynes tot 'Commandeur dans l'Ordre des Arts et des Lettres'; in San Sebastian krijgt hij de Donostiako Jazzakdia Award.

Op 9 juli **2010** is Roy Haynes in de Freedom Band met toetsenist Chick Corea, Kenny Garrett en bassist Christian McBride, voor het Gent Jazz Festival, een jamsessie vindt u op YouTube:

<https://www.youtube.com/watch?v=W-Z4wu53V2U>.

In **2011** is Haynes met zijn Fountain of Youth Band in Praag voor het jazzfestival aldaar.

Op 26 augustus 1992 zond de BRT Radio een Roy Haynes-concert uit vanuit Brugge, met Dave Kikoski, Craig Handy en James Genus. Was dat een opgenomen concert uit de maart 1991-toernee, die ook het Bimhuis in Amsterdam aandede?

Erik Marcel Frans

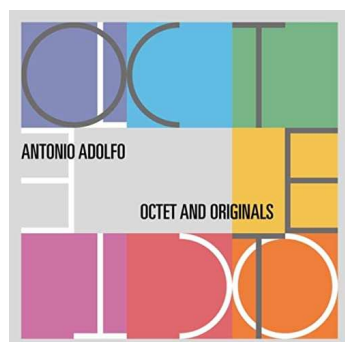
Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op:

<https://www.facebook.com/Jazzflits>

JAZZWEEK TOP DRIE

10 oktober 2022

- 1 Antonio Adolfo**
Octet And Originals
(AAM Music)
- 2 Al Foster**
Reflections
(Smoke Sessions)
- 3 Yellowjackets**
Parallel Motion
(Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-**

FLITS-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 oktober 2022

Lars Mossefinn, Dag og tid:

KEITH JARRETT

The Bordeaux Concert (ECM)
Matthieu Jouan, citizenjazz.com:

EVI FILIPPOU INEVITABLE
inEvitable (Boomslang Records)

Axel Stinshoff, Jazz thing:

MICHAEL WOLLNY

Ghosts (ACT)
Luca Vitali, Giornale della Musica:

EVE RISSER RED DESERT ORCHESTRA
Eurythmia (Cleanfeed)

Jos Demol, jazzhalo.be:

MÁRIO LAGINHA

Jangada (Edition Records)

Yves Tassin, JazzMania:

JULIEN TASSIN

Primitiv (Ramble records)
Christof Thurnherr, Jazz'n'More:

CHUCHCHEPATI ORCHESTRAL

Low Noon (Bocian Records)
Kaspars Zavileiskis, jazzin.lv:

BUTCHER BROWN

Presents Triple Trey featuring Tenneshu
and R4ND4ZZO BIGBAND (Concord Jazz)

Jacek Brun, www.jazz-fun.de:

AVA CHARLIE

Recipes (Tomofon)
Madli-Liis Parts, Muusika:

NEW WIND JAZZ ORCHESTRA & KRISTJAN RANDALU

Sisu (Whirlwind Recordings)

Paweł Brodowski, Jazz Forum:

MICHAŁ BARAŃSKI

Masovian Mantra (Polskie Nagrania)
Mike Flynn, Jazzwise:

SASHA BERLINER

Onyx (JMI Recordings)
Jan Granlie, salt-peanuts.eu:

WILLIAM PARKER

Universal Tonality (Centering Records)
Christine Stephan, JAZZTHETIK:

DENIS GÄBEL

Mingus Sessions (Mons Records)
Viktor Bensusan, jazzdergisi.com:

ZOH AMBA FEAT. WILLIAM PARKER & FRANCISCO MELA

O Life, O Light Vol. 1 (577 Records)

Henning Bolte, Written in Music:

SUN-MI HONG

Third Page: Resonance (Edition Records)
Tony Dudley-Evans, LondonJazz News (UK)

MAREK POSPIESZALSKI QUARTET

Dürer's Mother (Clean Feed)
Patrik Sandberg, Jazz:

VARIOUS ARTISTS

Blue Note Re:imagined (Blue Note)
Cim Meyer, Jazz Special:

TOBIAS WIKLUND

Silver Needle (Stunt Records)

De Europe Jazz Media Chart [geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.](#)